

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення Володимирської міської ради

_____ № _____

**СТАТУТ
ВОЛОДИМИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ
ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ**

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Володимирська міська територіальна громада є територіальною громадою з адміністративним центром у місті Володимирі. Громада утворена відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 року № 708-р шляхом об'єднання сільських територій до міста Володимир.

До складу Володимирської міської територіальної громади входять місто Володимир та вісім сільських населених пунктів: Заріччя, Вощатин, Дігтів, Ласків, Новосілки, Орані, Суходоли, Федорівка.

Рішенням Володимирської міської ради у 2021 році на території громади утворено два старостинські округи з визначенням адміністративних центрів та меж відповідно до вимог чинного законодавства.

Адміністративний центр громади - місто Володимир. Яке є одним із найстаріших міст нашої держави.

Перша літописна згадка про Володимир знайдена в описі подій 988 року на сторінках «Повісті минулих літ». Тоді київський князь Володимир Святославич передав місто в удільне володіння синові Всеволодові. Власне на честь князя Володимира Великого було назване і саме місто, яке, за задумом князя, мало служити форпостом проти ворожих нападів західних сусідів.

Вигідне географічне розташування сприяло швидкому розвитку стародавнього Володимира. У XI-XII ст. він був одним з найбільших міст Русі, поряд із Києвом, Черніговом, Переяславом. У цей період місто було осередком торгівлі, мало важливе військово-стратегічне значення, розвивалося економічно та культурно.

У XII столітті місто стало столицею самостійного Волинського князівства, а з 1199 року - центром Волинсько-Галицької держави.

Місто славалося як значний центр торгівлі, ремісництва, культури та мистецтва; тут сформувалася самобутня архітектурна школа та створювалася частина знаменитого Галицько-Волинського літопису.

У 1324 році за князювання Юрія-Болеслава Тройденовича Володимир отримав Магдебурзьке право, яке підтвердив король Польщі і Великий князь литовський Сигізмунд I Старий у 1509 році.

Після Люблінської унії 1569 року місто увійшло до складу Польського королівства, а внаслідок третього поділу Речі Посполитої у 1795 році воно стало одним із повітових центрів Волинської губернії у складі російської імперії.

Під час Першої світової війни Володимир став ареною воєнних дій. Місто було зруйноване і спалене, а після закінчення війни відійшло до складу Польщі. Із 23 червня 1941 року було окуповане німецькими військами. Після проголошення Незалежності України – місто Володимир почало відроджуватися, як культурний та релігійний осередок Волині.

Історико-культурна спадщина, що сформувалася протягом 1000-літньої історії, стала надбанням держави і є невід'ємною частиною сьогодення.

15 грудня 2021 року, відповідно до постанови Верховної Ради України № 1959-IX “Про перейменування міста Володимир-Волинський Володимир-

Волинського району Волинської області”, м.Володимир-Волинський повернуто його історичну назву - Володимир.

ПРЕАМБУЛА

Володимирська міська рада як представницький орган місцевого самоврядування міської територіальної громади, констатує, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, усвідомлюючи свою відповідальність перед жителями міської територіальної громади, усвідомлюючи, що неможливо досягти розвитку й високої якості життя, якщо жителі не є частиною процесу ухвалення рішень, що їх стосуються, зважаючи на те, що добре демократичне врядування базується на основі реалізації повноважень органів місцевого самоврядування в тісній співпраці з жителями з метою підвищення якості життя і розвитку територіальної громади, коли людина — у центрі всіх демократичних інститутів та процесів, ураховуючи традиції, історичні, національно-культурні, соціально-економічні й інші особливості здійснення місцевого самоврядування в територіальній громаді, визнаючи незворотність курсу України на європейську інтеграцію та необхідність впровадження у діяльність органів місцевого самоврядування принципів і стандартів Європейського Союзу та Ради Європи; керуючись Конституцією України, Європейською хартією місцевого самоврядування, Додатковим протоколом до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах місцевого органу влади, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» й іншими актами законодавства України діючи з урахуванням стандартів Ради Європи й *acquis* ЄС, затверджує цей Статут.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ, ОСОБЛИВОСТІ Й СИМВОЛІКА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Стаття 1. Загальна характеристика й особливості територіальної громади

1. Володимирська міська територіальна громада (далі — територіальна громада) — це жителі, об'єднані постійним проживанням у межах території територіальної громади (далі — жителі).

2. Територіальна громада складається з жителів міста Володимир та сіл Заріччя, Дігтів, Суходоли, Новосілки, Федорівка, Ласків, Воштин, Орані.

3. Територія територіальної громади - територія, у межах якої територіальна громада здійснює свої повноваження щодо вирішення питань місцевого значення відповідно до Конституції і законів України як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування.

4. Територія Володимирської міської територіальної громади є невід'ємною складовою території Володимирського району Волинської області України.

5. Адміністративним центром територіальної громади є місто Володимир.

Стаття 2. Статут територіальної громади

1. Статут Володимирської міської територіальної громади (далі — Статут) — це нормативно-правовий акт Володимирської міської ради (далі — Рада), що враховує історичні, національно-культурні, соціально-економічні й інші особливості здійснення місцевого самоврядування і забезпечує реалізацію прав жителів на участь у вирішенні питань місцевого значення.

2. Статут є обов'язковим до виконання на території Володимирської міської територіальної громади.

3. Під час реалізації положень цього Статуту Володимирська міська територіальна громада орієнтується на принципи політики згуртованості Європейського Союзу, зокрема програмування на основі даних та доказів, партнерства, багаторівневого врядування, прозорого моніторингу та оцінки результатів місцевих політик і проєктів.

Стаття 3. Символіка територіальної громади й населених пунктів, що входять до територіальної громади

1. Територіальна громада може мати власну символіку, що відображає її історичні, культурні й інші особливості і традиції. Символіка територіальної громади є гуртувальним чинником, який поєднує спільні цінності й візуальні мотиви населених пунктів, що входять до територіальної громади.

2. Символіка Володимирської міської територіальної громади може складатися з герба, прапора, штандарта міського голови, гасла, урочистого музичного твору (гімну), логотипу тощо.

3. Символіка Володимирської міської територіальної громади й населених пунктів, що входять до її складу, використовується разом з державною символікою і є обов'язковою для застосування органами і посадовими особами місцевого самоврядування під час проведення офіційних заходів, урочистих подій, свят і пам'ятних дат.

4. Окремий населений пункт, що входить до складу території Володимирської міської територіальної громади, може мати свою власну символіку.

5. Зміст, опис і порядок використання символіки Володимирської міської територіальної громади й населених пунктів, що входять до її складу, визначаються одним або декількома окремими положеннями, що затверджуються рішеннями Ради.

Стаття 4. Євроінтеграційний вектор розвитку Володимирської міської територіальної громади

1. Володимирська міська територіальна громада визначає євроінтеграційний розвиток своїм невід'ємним стратегічним вектором, спрямованим на формування європейського соціально-економічного простору та сприяє впровадженню стандартів Європейського Союзу у всіх сферах життєдіяльності громади.

2. Реалізація цього вектору ґрунтується на положеннях Європейської хартії місцевого самоврядування, Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та Стратегії розвитку територіальної громади.

3. Основною метою є забезпечення сталого розвитку та поступової інтеграції г ромади через реалізацію комплексних локальних ініціатив.

Стаття 5. Місцеві свята й пам'ятні дати

1. День територіальної громади, дні населених пунктів, що входять до складу Володимирської міської територіальної громади, інші місцеві свята й пам'ятні дати можуть встановлюватися рішеннями Ради.

2. День територіальної громади, дні населених пунктів, що входять до складу території Володимирської міської територіальної громади, святкують щорічно відповідно до традицій та усталених дат святкування.

3. День Володимирської міської територіальної громади відзначається щорічно 20 червня.

4. День міста Володимир святкується щорічно 15 липня.

5. День села Суходоли святкується щорічно 1 вересня.

6. День села Вошатин святкується щорічно 28 червня.

7. День села Ласків святкується щорічно 6 серпня.

8. День села Новосілки святкується щорічно 29 червня.

9. День села Федорівка святкується щорічно 15 серпня.

10. День села Заріччя святкується щорічно 15 серпня.

11. День села Дігтів святкується щорічно 6 серпня.

12. День вшанування пам'яті захисників, жителів Володимирської міської територіальної громади, які брали участь у відбитті збройної агресії російської федерації проти України припадає щорічно на 22 травня.

Стаття 6. Почесні відзнаки територіальної громади

1. Рада може встановлювати почесні відзнаки Володимирської міської територіальної громади (зокрема посмертно) для відзначення осіб, які зробили значний внесок у:

1. соціально-економічний розвиток територіальної громади, підвищення добробуту її жителів;

2. становлення і розбудову незалежної Української держави;

3. утвердження української національної свідомості, активну громадську, благодійну, волонтерську діяльність;

4. забезпечення законності, прав і свобод громадян;

5. розвиток науки, культури, мистецтва та спорту на національному і міжнародному рівні, примноження культурних, духовних надбань та інших цінностей.

А також за:

1) за особисту мужність і відвагу, виявлені під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності країни;

2) інші заслуги перед Володимирською міською територіальною громадою та Україною.

2. Почесні відзнаки Володимирської міської територіальної громади, підстави й порядок нагородження визначаються положенням, яке затверджується рішенням Ради.

РОЗДІЛ II. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЖИТЕЛІВ

Стаття 7. Права жителів

1. Жителі мають право:

1) подавати індивідуальні й колективні звернення органам і посадовим особам місцевого самоврядування, отримувати на них відповіді у встановлені чинним законодавством строки;

2) бути включеними у встановленому порядку до складу консультативно-дорадчих органів при органах і/або посадових особах місцевого самоврядування;

3) отримувати згідно з вимогами чинного законодавства повну і достовірну інформацію про діяльність Ради, міського голови, виконавчих органів Ради й посадових осіб місцевого самоврядування у спосіб, що забезпечує доступність її сприйняття, серед іншого із застосуванням методу спрощеної мови й викладення у форматі легкого читання;

4) отримувати копії актів Ради, міського голови, виконавчих органів Ради й посадових осіб місцевого самоврядування у порядку, визначеному чинним законодавством України;

5) брати участь у створенні органів самоорганізації населення й у їхній діяльності;

6) брати участь у плануванні й розподілі коштів місцевого бюджету;

7) бути присутніми на засіданнях Ради, її постійних депутатських комісій, виконавчого комітету в порядку, встановленому цим Статутом, регламентами Ради та її виконавчого комітету;

8) виступати на пленарному засіданні Ради, засіданні постійної комісії в порядку, встановленому Радою, на засіданні виконавчого комітету в порядку, встановленому виконавчим комітетом;

9) на особистий прийом депутатами Ради, міським головою, іншими посадовими особами органів місцевого самоврядування відповідно до встановленого графіку;

10) ознайомлюватися з проектами нормативно-правових актів, рішень органів і посадових осіб місцевого самоврядування;

11) входити до складу наглядових і/або спостережних рад юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, у порядку й у спосіб, визначений чинним законодавством і рішеннями Ради;

12) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування в порядку, передбаченому чинним законодавством України, а також адміністративні акти в порядку, передбаченому Законом України «Про адміністративну процедуру»;

13) брати участь у реалізації форм участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення (зокрема, у місцевому референдумі, загальних зборах (конференції) жителів, громадських слуханнях, місцевій

ініціативі та інших формах), визначених Конституцією України, законами України, цим Статутом, іншими рішеннями Ради;

14) користуватися іншими правами, передбаченими Конституцією України й іншими нормативно-правовими актами України.

2. Права жителів, якщо це передбачено Конституцією і законами України, поширюються також на іноземців, осіб без громадянства й інших осіб, які на законних підставах проживають (перебувають) у межах території територіальної громади.

Стаття 8. Обов'язки жителів

1. Жителі зобов'язані:

1) поважати гідність кожної людини, сприяти забезпеченню рівності прав і свобод, утримуватися від будь-яких форм дискримінації;

2) шанобливо ставитися до традицій і звичаїв, поважати історико-культурну спадщину територіальної громади та сприяти її збереженню у спосіб, що не суперечить чинному законодавству України;

3) сприяти сталому розвитку територіальної громади, тобто балансу між задоволенням сучасних потреб жителів і захистом інтересів майбутніх поколінь, включно з їхньою потребою в безпечному і здоровому довкіллі;

4) шанобливо й ощадно ставитися до майна, коштів, природних ресурсів територіальної громади, а також до об'єктів спільної власності територіальних громад Волинської області, Володимирського району, розташованих у межах території територіальної громади;

5) поважати символіку територіальної громади й населених пунктів, що входять до складу території територіальної громади, і використовувати її тільки за призначенням;

6) реалізовувати свої права, свободи й законні інтереси з повагою до прав жителів та інших осіб, які на законних підставах проживають (перебувають) у межах територіальної громади, до інтересів держави й територіальної громади;

7) сплачувати податки і збори;

8) дотримуватися Конституції і законів України, цього Статуту й інших актів органів та посадових осіб місцевого самоврядування.

2. Обов'язки жителів у частині, що не суперечить Конституції і законам України, цьому Статуту, поширюються також на іноземців, осіб без громадянства й інших осіб, які на законних підставах проживають (перебувають) у межах територіальної громади.

Стаття 9. Рівність та реалізація можливостей жителів

1. Жителі, їхні життя і здоров'я, права та інтереси визнаються найвищою соціальною цінністю в територіальній громаді.

2. Органи й посадові особи місцевого самоврядування у своїй діяльності зобов'язані надавати пріоритетне значення забезпеченню жителям реальної можливості реалізувати їхні права, а також служінню інтересам територіальної громади.

3. Реалізація жителями своїх прав, свобод і законних інтересів не повинна призводити до порушення прав і свобод інших осіб, а також інтересів територіальної громади, суспільства чи держави загалом.

4. Органи і посадові особи місцевого самоврядування серед іншого забезпечують:

- 1) безперешкодний доступ до об'єктів фізичного оточення;
- 2) можливість безперешкодного пересування в межах територіальної громади;
- 3) отримання рівних умов участі в усіх сферах суспільного життя;
- 4) отримання інформації в доступний спосіб;
- 5) надання якісних соціальних, освітніх, комунальних, фінансових, безпекових, адміністративних послуг, а також послуг у сфері охорони здоров'я, цивільного захисту;
- 6) рівні можливості для піклування про своє здоров'я, занять фізичною культурою і спортом;
- 7) рівні можливості для культурного, мистецького й/або креативного вираження, провадження культурної і творчої діяльності, доступу до культурних послуг, культурних цінностей, об'єктів культурної спадщини та інформації про них;
- 8) рівні можливості і вільного доступу до освіти, зокрема освіти протягом життя;
- 9) можливості у сфері зайнятості, а також провадження підприємницької діяльності.

Стаття 10. Гарантії жителів громади та інших громадян України, які відносяться до соціально-вразливих категорій населення

1. Жителі громади мають право на гарантований Конституцією України соціальний захист у випадках, передбачених чинним законодавством України.

2. Соціальний захист жителів громади вважається пріоритетом діяльності ради і здійснюється відповідно до чинного законодавства України.

Соціальний захист будується на принципах гуманізму, адресності, соціальної справедливості.

Для окремих пільгових категорій жителів громади, осіб та сімей у складних життєвих обставинах можуть встановлюватися додаткові заходи соціального захисту (пільги та соціальні гарантії) за рахунок місцевого бюджету, залучення благодійних та інших коштів.

3. Перелік додаткових пільг і соціальних гарантій, порядок їх надання, категорії громадян, яким вони надаються, визначаються відповідними місцевими цільовими програмами, що затверджуються радою.

4. Жителі громади, які перебувають або ризикують потрапити у складні життєві обставини, мають право на отримання базових та допоміжних соціальних послуг, відповідно до їх потреб та державних стандартів.

Соціальний захист та надання соціальних послуг населенню громади забезпечується бюджетним фінансуванням, необхідною соціальною

інфраструктурою, підготовкою спеціалістів, широким використанням передового досвіду соціальної роботи.

5. Порядок реалізації прав жителів громади та інших громадян України, які проживають на території громади та відносяться до соціально-вразливих категорій населення (військовослужбовці, внутрішньо переміщені особи, особи з інвалідністю, особи, які перебувають у складних життєвих обставинах та інші) на безоплатний доступ до отримання соціальних, освітніх, медичних, інших послуг, визначається чинним законодавством України та рішеннями ради.

6. На території громади не допускається будь-яка дискримінація, у тому числі за ознаками статі, віку, інвалідності, раси, етнічного походження, національності, мови, релігії або переконань, сексуальної орієнтації, гендерної ідентичності, політичних чи інших переконань, майнового стану, місця проживання, походження чи іншими ознаками, визначеними чинним законодавством України. Органи та посадові особи місцевого самоврядування зобов'язані вживати заходів для недопущення та реагування на прояви дискримінації та мови ворожнечі.

7. Рада проводить соціально-профілактичну роботу, спрямовану на запобігання потраплянню в складні життєві обставини сімей з дітьми, які входять до групи ризику.

8. Рада, у взаємодії з відповідними державними органами, службами зайнятості, роботодавцями та інституціями громадянського суспільства, сприяє реалізації місцевої політики зайнятості, у тому числі підтримці працевлаштування молоді, жінок, внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, осіб з інвалідністю та інших вразливих категорій, шляхом підтримки програм професійного навчання, перекваліфікації, розвитку підприємництва та соціального підприємництва.

Стаття 11. Соціальна інклюзія, рівні можливості та підтримка зайнятості

1. Рада забезпечує рівні можливості для всіх жителів, незалежно від віку, статі, інвалідності, стану здоров'я, національного чи соціального походження, місця проживання в межах громади, майнового стану, належності до внутрішньо переміщених осіб, учасників бойових дій та членів їх сімей.

2. Органи місцевого самоврядування сприяють розвитку мережі соціальних послуг на території громади, зокрема в сільських населених пунктах, з особливою увагою до людей поважного віку, осіб з інвалідністю, сімей з дітьми, одиноких осіб та інших вразливих груп.

3. Рада у співпраці зі службою зайнятості, закладами освіти та роботодавцями розробляє та реалізує місцеві програми підтримки зайнятості молоді, довготривало безробітних, внутрішньо переміщених осіб, а також заохочує розвиток підприємництва та соціального підприємництва.

4. Під час формування та виконання місцевих бюджетних програм враховуються потреби вразливих груп населення, а рішення щодо розподілу ресурсів оцінюються з точки зору їхнього впливу на соціальну згуртованість та подолання бідності.

РОЗДІЛ III. ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ Й ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 12. Основні засади взаємодії органів і посадових осіб місцевого самоврядування з жителями

1. Органи й посадові особи місцевого самоврядування взаємодіють з жителями на засадах:

1) згуртованості й рівності можливостей - рішення органів і посадових осіб місцевого самоврядування мають бути спрямовані на зміцнення єдності територіальної громади та забезпечення збалансованого розвитку всіх населених пунктів, що входять до складу території територіальної громади, з метою гарантування належної якості життя і рівних можливостей для всіх жителів;

2) відкритості й прозорості - інформація про діяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування є відкритою і перебуває у вільному доступі за винятком випадків, прямо передбачених чинним законодавством України;

3) зручності процедури - механізми, за допомогою яких жителі взаємодіють з органами і посадовими особами місцевого самоврядування, є простими і доступними для використання;

4) пріоритету прав та інтересів територіальної громади - діяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування здійснюється в інтересах територіальної громади, а будь-яка шкода, завдана посадовими чи службовими особами місцевого самоврядування територіальній громаді, підлягає відшкодуванню;

5) ефективності - рішення органів і посадових осіб місцевого самоврядування розробляються чи ухвалюються так, щоб досягти найкращих результатів за мінімальних витрат ресурсів;

6) забезпечення економічного розвитку територіальної громади, створення сприятливих умов для розвитку промислово-виробничого сектору, підприємництва, надходження інвестицій в економіку територіальної громади як основи для підвищення рівня стандартів життя жителів і розвитку людського капіталу;

7) сталості - використання ресурсів територіальної громади має забезпечувати соціально, економічно і екологічно збалансований розвиток території територіальної громади, спрямований на створення економічного потенціалу, повноцінного життєвого середовища для сучасних і майбутніх поколінь;

8) екологічності - ухвалені рішення мають забезпечувати відсутність або мінімальний негативний вплив на довкілля;

9) системності - кожне рішення розглядається в контексті його дії разом з іншими рішеннями в просторі й часі (стратегічне планування);

10) збереження архітектурної спадщини, культурних надбань поряд із надбаннями сучасності, формування естетичного зовнішнього вигляду територіальної громади;

11) єдності, толерантності та взаємоповаги;

12) безбар'єрності - рішення органів і посадових осіб місцевого самоврядування повинні забезпечувати безперешкодний доступ усіх жителів до різних сфер життєдіяльності територіальної громади, а також до інформації та послуг.

Стаття 13. Елементи системи місцевого самоврядування в територіальній громаді

1. Елементами системи місцевого самоврядування в територіальній громаді є:

- 1) територіальна громада як первинний суб'єкт місцевого самоврядування, основний носій його функцій і повноважень;
- 2) міська рада;
- 3) міський голова;
- 4) виконавчі органи ради;
- 5) органи самоорганізації населення.

Стаття 14. Територіальна громада

1. Володимирська міська територіальна громада - жителі, об'єднані постійним проживанням у межах території територіальної громади.

2. Житель Володимирської міської територіальної громади - це громадянин України, який задекларував або зареєстрував місце проживання на території територіальної громади або фактичне місце проживання/перебування якого підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, крім військовослужбовця строкової служби, фізичної особи, яка за вироком суду перебуває в місці позбавлення волі.

Стаття 15. Володимирська міська рада

1. Володимирська міська рада (далі - Рада) є представницьким органом місцевого самоврядування, що представляє інтереси громади визначені Конституцією та чинним законодавством України.

2. Рада складається з депутатів, обраних жителями, які згідно з виборчим законодавством мають право голосу на виборах.

3. Сесії Ради проводяться відкрито і транслюються в мережі «Інтернет» у порядку, передбаченому чинним законодавством України та цим Статутом.

4. Рада в межах своїх повноважень приймає нормативні й інші акти у формі рішень, що розміщуються на офіційному вебсайті Ради, у порядку, передбаченому чинним законодавством України та цим Статутом.

5. Жителі можуть брати участь і/або ініціювати в Раді розгляд питань, що віднесені до повноважень Ради, і/або подавати проекти рішень чи свої пропозиції, використовуючи такі форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення:

- 1) загальні збори (конференція) жителів;
- 2) місцева ініціатива;
- 3) громадські слухання;

- 4) громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування;
- 5) електронні петиції;
- 6) публічні консультації;
- 7) консультативно-дорадчий орган, створений при Раді;
- 8) подання, звернення;
- 9) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

Стаття 16. Міський голова

1. Міський голова є головною посадовою особою Володимирської міської територіальної громади.

2. Міського голову обирають жителі, які, згідно з виборчим законодавством, мають право голосу на виборах.

3. Міський голова видає в межах своїх повноважень розпорядження, які оприлюднюються на офіційному вебсайті Ради в порядку, передбаченому чинним законодавством України та цим Статутом.

4. Жителі можуть брати участь і/або ініціювати розгляд міським головою питань, що віднесені до його повноважень, і/або подавати йому свої пропозиції, використовуючи такі форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення:

- 1) загальні збори (конференція) жителів;
- 2) подання звернення, зокрема на особистому прийомі;
- 3) громадські слухання;
- 4) публічні консультації;
- 5) консультативно-дорадчий орган, створений міським головою;
- 6) громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування;
- 7) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

Стаття 17. Секретар Ради

1. Секретар Ради - це посадова особа, що обирається Радою з числа її депутатів на строк повноважень Ради в порядку, встановленому Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

2. Секретар Ради працює в Раді на постійній основі.

3. Жителі можуть ініціювати розгляд секретарем Ради питань, що віднесені до його повноважень, чи подавати йому свої пропозиції, використовуючи такі форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення:

- 1) подання звернення, зокрема на особистому прийомі;
- 2) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

Стаття 18. Постійні комісії Ради

1. Постійні комісії Ради є органами Ради, що обираються з числа її депутатів, для вивчення, попереднього розгляду й підготовки питань, які належать до її відання, а також здійснення контролю за виконанням рішень Ради та її виконавчого комітету.

2. Засідання постійних комісій Ради проводяться відкрито і транслюються в мережі «Інтернет» у порядку, передбаченому чинним законодавством України та цим Статутом.

3. За результатами вивчення і розгляду питань постійні комісії готують висновки й рекомендації, що зазначаються в протоколі засідання, який розміщується на офіційному вебсайті Ради.

Стаття 19. Депутат Ради

1. Депутат представляє інтереси виборців свого виборчого округу, усієї територіальної громади, має всю повноту прав, що забезпечують його активну участь у діяльності Ради й утворюваних нею органів, несе обов'язки перед виборцями, Радою і її органами, виконує їхні доручення. Депутат, крім секретаря Ради, повинен входити до складу однієї з постійних комісій Ради.

2. Депутат має право:

1) офіційно представляти виборців свого виборчого округу та інтереси територіальної громади в місцевих органах виконавчої влади, відповідних органах місцевого самоврядування, юридичних особах незалежно від форми власності з питань, що належать до компетенції органів місцевого самоврядування відповідного рівня;

2) брати участь з правом дорадчого голосу в загальних зборах (конференції) жителів, засіданнях органів самоорганізації населення, що проводяться в межах території його виборчого округу;

3) порушувати перед органами та посадовими особами місцевого самоврядування, організаціями, а також керівниками правоохоронних та контролюючих органів питання, що зачіпають інтереси виборців, та вимагати їх вирішення;

4) інші права, передбачені чинним законодавством України, регламентом та рішеннями Ради.

3. Депутат зобов'язаний:

1) брати участь у роботі сесій Ради, засідань постійної та інших комісій Ради, до складу яких його обрано;

2) не рідше одного разу на півріччя інформувати виборців про роботу Ради та її органів, про виконання планів і програм економічного й соціального розвитку, інших місцевих програм, місцевого бюджету, рішень Ради і доручень виборців.

3) брати участь у загальних зборах (конференції) жителів (за їхнім запитом), громадських слуханнях з питань, що стосуються його виборчого округу, в організації виконання рішень Ради та її органів і доручень виборців, а також у масових заходах, що проводяться органами місцевого самоврядування на території територіальної громади або виборчого округу;

4) визначити й оприлюднити дні, години та місце прийому виборців, інших осіб;

5) вести регулярний, не рідше одного разу на місяць, прийом виборців, інших осіб, розглядати пропозиції, звернення, заяви та скарги фізичних і юридичних осіб, вживати заходів щодо забезпечення їх оперативного вирішення.

6) проводити звітування про свою діяльність перед жителями відповідно до чинного законодавства України;

7) забезпечити жителям можливість комунікації з ним, а для цього оприлюднити на доступних для нього ресурсах інформацію про засоби зв'язку з ним (номер телефону, електронної пошти);

8) виконувати інші обов'язки, визначені чинним законодавством України і цим Статутом.

4. На виконання передбачених частиною другою цієї статті обов'язків депутат Ради готує інформацію, що у встановленому порядку розміщується на офіційному вебсайті Ради, у приміщенні Ради й на інших ресурсах.

Стаття 20. Виконавчий комітет Ради

1. Виконавчий комітет Ради є колегіальним виконавчим органом Ради, який утворюється Радою на строк її повноважень.

2. Персональний склад виконавчого комітету затверджується Радою за пропозицією міського голови.

3. Виконавчий комітет Ради утворюється в складі: міського голови, його заступників, секретаря Ради, керуючого справами виконавчого комітету, а також керівників відділів, управлінь, інших виконавчих органів Ради, громадськості й інших осіб.

4. Очолює виконавчий комітет міський голова.

5. Засідання виконавчого комітету проводяться відкрито і транслуються в мережі «Інтернет» у порядку визначеному чинним законодавством України та цим Статутом.

6. Виконавчий комітет Ради приймає рішення, що розміщуються на офіційному вебсайті Ради, у порядку, передбаченому чинним законодавством України та цим Статутом.

7. Виконавчий комітет Ради може утворювати консультативно-дорадчі органи й проводити публічні консультації.

8. Жителі можуть брати участь і/або ініціювати розгляд виконавчим комітетом Ради питань, що віднесені до його повноважень, і/або подавати свої пропозиції, використовуючи такі форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення:

1) загальні збори (конференція) жителів;

2) громадські слухання;

3) громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування;

4) електронні петиції;

5) консультативно-дорадчі органи;

6) публічні консультації;

- 7) подання звернення;
- 8) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

Стаття 21. Виконавчі органи Ради

1. Виконавчими органами Ради є виконавчий комітет, відділи, управління й інші створені Радою виконавчі органи.
2. Виконавчі органи Ради підконтрольні й підзвітні Раді.
3. Жителі можуть брати участь і/або ініціювати розгляд виконавчими органами Ради питань, що віднесені до їхніх повноважень, і/або подавати свої пропозиції, використовуючи такі форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення:
 - 1) загальні збори (конференція) жителів;
 - 2) громадські слухання;
 - 3) громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування;
 - 4) публічні консультації, які проводять відповідні виконавчі органи;
 - 5) електронні петиції;
 - 6) консультативно-дорадчий орган, створений при відповідних виконавчих органах Ради;
 - 7) подання звернення, зокрема на особистому прийомі, який веде керівник виконавчого органу;
 - 8) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

Стаття 22. Староста

1. Рада на строк своїх повноважень затверджує старосту в старостинському окрузі за пропозицією міського голови, що вноситься за результатами громадського обговорення (громадських слухань, загальних зборів жителів, публічних консультацій та інших форм участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення), проведеного в межах відповідного старостинського округу.
2. Староста працює на постійній основі в структурі виконавчого комітету Ради.
3. Порядок організації роботи старости визначається Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами України, цим Статутом, а також Положенням про старосту.
5. У здійсненні наданих повноважень староста є відповідальним і підзвітним Раді й підконтрольним міському голові.
6. Заслуховування звіту старости перед жителями старостинського округу відбувається на відкритій зустрічі в спосіб, що дає жителям старостинського округу змогу поставити запитання, висловити зауваження і внести пропозиції. Порядок звітування старости визначається Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», цим Статутом і Положенням про старосту.

7. Жителі можуть брати участь і/або ініціювати розгляд старостою питань, що віднесені до його повноважень, і/або подавати йому свої пропозиції, використовуючи такі форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення:

- 1) подання звернення, зокрема на особистому прийомі;
- 2) публічні консультації;
- 3) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

Стаття 23. Юридичні особи, що перебувають у комунальній власності територіальної громади

1. Для забезпечення життєдіяльності територіальної громади й надання важливих послуг, які сприяють підвищенню якості життя жителів, Рада створює юридичні особи, що перебувають у комунальній власності територіальної громади.

2. Жителі можуть брати участь і/або ініціювати розгляд питань керівниками юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, і/або подавати йому свої пропозиції, використовуючи такі інструменти:

- 1) консультативно-дорадчий орган, створений керівником юридичної особи, що перебуває в комунальній власності територіальної громади;
- 2) наглядова рада юридичної особи, що перебуває в комунальній власності територіальної громади;
- 3) інші інструменти, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

3. Публічна інформація про діяльність юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню і наданню за запитом згідно з Законом України «Про доступ до публічної інформації», Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами, цим Статутом та іншими рішеннями Ради, розміщується на офіційному вебсайті Ради або на власних вебсайтах.

РОЗДІЛ IV. ОСНОВНІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ І ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ОБ'ЄДНАННЯМИ ГРОМАДЯН ТА ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ

Стаття 24. Взаємовідносини органів і посадових осіб місцевого самоврядування з об'єднаннями громадян та іншими суб'єктами

1. Взаємовідносини органів і посадових осіб місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства, зокрема громадськими об'єднаннями, релігійними, благодійними організаціями, творчими спілками, професійними спілками та їх об'єднаннями, асоціаціями, організаціями роботодавців та їх об'єднаннями, органами самоорганізації населення, недержавними медіа, що легалізовані відповідно до чинного законодавства України, здійснюються через залучення їх до участі у вирішенні питань місцевого значення, а саме:

1) проведення публічних консультацій, включення їх представників до складу консультативно-дорадчих органів та наглядових рад, розгляду електронних петицій, врахування висновків та пропозицій, поданих за результатами громадського оцінювання діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування, інших форм участі;

2) неупереджену й однакову підтримку законної діяльності об'єднань громадян та інших суб'єктів, що зареєстровані й/або діють у межах територіальної громади;

3) запрошення на сесію Ради та засідання її виконавчого комітету у разі розгляду питань, у сфері їх діяльності;

5) залучення їхніх представників як експертів до розробки проєктів рішень Ради та її виконавчого комітету;

6) залучення до процесу формування пропозицій до проєкту місцевого бюджету у формах, визначених чинним законодавством України;

7) контролю за діяльністю органів та посадових осіб місцевого самоврядування, юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади;

8) підтримку проєктів інститутів громадянського суспільства, які вони реалізують на території територіальної громади;

9) можуть надаватися пільги відповідно до рішень Ради та чинного законодавства України в оренді комунальної власності інститутам громадянського суспільства для здійснення їх статутної діяльності;

10) іншими шляхами, що передбачені чинним законодавством України, цим Статутом та рішеннями Ради.

Стаття 25. Взаємовідносини територіальної громади з іншими територіальними громадами

1. Взаємовідносини територіальної громади, органів і посадових осіб місцевого самоврядування з іншими територіальними громадами, їхніми органами і посадовими особами здійснюються на принципах добросусідства, партнерства та взаємної вигоди.

2. Задля налагодження взаємовідносин і реалізації спільних проєктів територіальна громада може укладати відповідні договори з іншими територіальними громадами.

3. Органи й посадові особи місцевого самоврядування дбають про збереження довкілля і роблять необхідні кроки для узгодження з сусідніми територіальними громадами питань щодо використання земель і природних ресурсів, допомагають фізичним та юридичним особам, що користуються ресурсами територіальної громади й сусідніх територіальних громад у розв'язанні питань з органами місцевого самоврядування таких територіальних громад.

4. Рада може ініціювати створення координаційного органу з питань добросусідства разом із радами сусідніх територіальних громад.

5. Територіальна громада може об'єднуватися з іншими територіальними громадами в порядку, визначеному чинним законодавством України.

Стаття 26. Участь в асоційованих організаціях і міжнародна співпраця

1. Рада з метою ефективнішого здійснення своїх повноважень, захисту прав та інтересів територіальної громади може входити до складу асоціацій органів місцевого самоврядування відповідно до Закону України «Про асоціації органів місцевого самоврядування».

2. Рада, її виконавчі органи й посадові особи в інтересах територіальної громади можуть брати участь у міжнародному територіальному співробітництві та співробітництві територіальних громад, організовувати співробітництво з міжнародними організаціями в різних сферах суспільного життя.

3. Співпраця Ради з іншими асоціаціями органів місцевого самоврядування і їх добровільними об'єднаннями, міжнародними організаціями тощо реалізується через обмін офіційними делегаціями, проведення спільних заходів, реалізацію спільних проєктів, а також іншими, передбаченими актами чинного законодавства України, способами.

Стаття 27. Європейська інтеграція та міжнародне співробітництво

1. Територіальна громада здійснює свою діяльність відповідно до принципів, стандартів та цінностей Європейського Союзу, сприяє інтеграції України до європейського політичного, економічного та правового простору.

2. Міська рада та її виконавчі органи ініціюють і реалізують проєкти міжнародного співробітництва, зокрема в рамках програм Interreg, LIFE, CERV, Horizon Europe, Erasmus+, URBACT, а також інших інструментів фінансування ЄС та програм міжнародної технічної допомоги.

3. У структурі виконавчих органів міської ради може утворюватися або визначатися посадова особа - Уповноважений з питань європейської інтеграції, відповідальна за координацію міжнародної співпраці, підготовку та реалізацію міжнародних проєктів, а також гармонізацію документів громади з нормами *acquis* ЄС.

4. Рада сприяє створенню та розвитку партнерств з муніципалітетами держав-членів ЄС та держав-кандидатів, а також бере участь у наднаціональних мережах та платформах співробітництва, обміну досвідом і найкращими практиками місцевого самоврядування.

РОЗДІЛ V. ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ І ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 28. Засади громадського контролю за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування

1. Здійснення громадського контролю за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування ґрунтується на Конституції України й інших нормативно-правових актах чинного законодавства України, Європейській хартії місцевого самоврядування, цьому Статуті та рішеннях Ради, її виконавчих органів, розпоряджень міського голови.

2. Громадський контроль за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування здійснюється з метою захисту прав, свобод та законних інтересів жителів.

3. Громадський контроль за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування здійснюється на основі принципів:

- 1) відкритості й прозорості;
- 2) пріоритетності прав людини й громадянина;
- 3) законності;
- 4) добровільності в здійсненні громадського контролю;
- 5) неупередженості, об'єктивності, достовірності й повноти інформації;
- 6) сприяння досягненню балансу приватних і публічних інтересів при вирішенні питань місцевого значення;
- 7) сприяння недопущенню перешкоджання здійсненню законного громадського контролю;
- 8) професійності й компетентності учасників громадського контролю;
- 9) взаємодії жителів та органів і посадових осіб місцевого самоврядування.

Стаття 29. Здійснення громадського контролю за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування

1. Громадський контроль за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування здійснюється шляхом:

1) отримання інформації, що оприлюднюється і надається за запитами органами місцевого самоврядування в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації», іншими законами, Статутом і рішеннями Ради;

2) участі жителів у звітуваннях міського голови, депутатів Ради, виконавчих органів Ради, старости про їхню роботу згідно з вимогами чинного законодавства України;

3) участі жителів у роботі консультативно-дорадчих органів при органах і/або посадових особах місцевого самоврядування;

4) громадського оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування;

5) використання інших форм, не заборонених чинним законодавством України.

Стаття 30. Громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування

1. Громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування (далі - громадське оцінювання) є формою громадського контролю, що передбачає проведення його ініціатором аналізу діяльності відповідних органів і посадових осіб, підготовку висновків та пропозицій.

2. Предметом громадського оцінювання є діяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування, пов'язана зі здійсненням ними своїх повноважень, ухваленням та виконанням рішень.

3.Порядок проведення громадського оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування визначається положенням, що є невіддільним додатком до цього Статуту (Додаток № 4).

РОЗДІЛ VI. ПОРЯДОК ІНФОРМУВАННЯ ТА ЗВІТУВАННЯ ОРГАНІВ І ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, А ТАКОЖ ДЕПУТАТІВ РАДИ, ПЕРЕД ТЕРИТОРІАЛЬНОЮ ГРОМАДОЮ

Стаття 31. Засади інформування територіальної громади про діяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування, а також депутатів ради

1. Органи й посадові особи місцевого самоврядування інформують жителів про виконання програм соціально-економічного й культурного розвитку, місцевого бюджету, а також про інші питання місцевого значення відповідно до чинного законодавства.

2. Депутати інформують жителів про роботу місцевої ради та її виконавчих органів, про виконання планів і програм економічного й соціального розвитку, інших місцевих програм, місцевого бюджету, рішень ради і доручень виборців відповідно до чинного законодавства.

Стаття 32. Загальні засади звітування органів і посадових осіб місцевого самоврядування, а також депутатів Ради, перед територіальною громадою

1. Органи й посадові особи місцевого самоврядування, а також депутати Ради, звітують задля інформування, оцінки їхньої роботи, надання пропозицій і доручень жителями, а також для забезпечення прозорості їхньої діяльності.

2. Завданням звітування є:

1) забезпечити прозорість, відкритість і демократичність системи місцевого самоврядування;

2) забезпечити вплив жителів на вирішення питань місцевого значення;

3) сприяти громадському контролю за діяльністю депутатів, органів і посадових осіб місцевого самоврядування.

3. Звітування проводиться в неробочий день або неробочий час у достатньому за кількістю місць приміщенні, обладнаному для потреб маломобільних груп населення, розташованому на території відповідної частини територіальної громади з урахуванням можливості доїзду жителів.

4. Рада та її виконавчі органи сприяють підготовці й проведенню звітування.

5. Звітування органів і посадових осіб місцевого самоврядування, а також депутатів Ради, перед територіальною громадою відбувається, згідно з вимогами, передбаченими чинним законодавством України і цим Статутом.

6. Для забезпечення участі якомога більшої кількості жителів, зокрема й маломобільних груп населення, звітування організовується з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Стаття 33. Звітування міського голови

1. Міський голова зобов'язаний звітувати про свою роботу перед територіальною громадою не менше двох разів на рік у порядку, визначеному законом та цим Статутом .

2. Міський голова також звітує про діяльність виконавчого комітету й інших виконавчих органів Ради.

3. Письмовий звіт міського голови про свою роботу оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради й розміщується в приміщенні Ради не пізніше ніж за 7 календарних днів до дня проведення відкритої зустрічі.

4. Інформація про місце, час і спосіб організації звітування міського голови перед територіальною громадою оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради, поширюється в медіа й іншими способами не пізніше ніж за 7 календарних днів до дня проведення відкритої зустрічі. В таких оголошеннях обов'язково зазначається посилання на сторінку вебсайту, де розміщений письмовий звіт міського голови.

5. Відкрита зустріч для звітування міського голови підлягає обов'язковій відеофіксації з подальшим зберіганням відеозапису. Відеозапис відкритої зустрічі оприлюднюється на онлайн ресурсах Володимирської міської ради не пізніше ніж через два робочі дні після проведення зустрічі із забезпеченням відкритого доступу до відеозапису. Відкрита зустріч для звітування, за можливості, транслюється в мережі Інтернет у режимі реального часу.

6. За можливості, для зустрічі обирається приміщення, яке доступне для маломобільних груп жителів.

7. Міський голова звітує перед територіальною громадою під час проведення відкритої зустрічі в спосіб, що дає жителям змогу поставити запитання, висловити зауваження і внести пропозиції. Такі зустрічі є відкритими для представників медіа.

Стаття 34. Звітування депутатів Ради

1. Депутати Ради не менше ніж один раз на рік звітують про свою роботу перед територіальною громадою.

2. Письмовий звіт депутата про його діяльність перед територіальною громадою має зокрема містити інформацію про:

1) діяльність у Раді та її органах, зокрема, але не виключно, кількісну інформацію про присутність на пленарних засіданнях Ради і засіданнях постійних та інших комісій Ради, робочих груп, їх співвідношення до загальної кількості засідань Ради, депутатських комісій і робочих груп;

2) роботу у виборчому окрузі (особистий прийом громадян, надання матеріальної допомоги тощо), виконання доручень виборців, відповіді на поставлені запитання;

3) ухвалені Радою і її виконавчими органами рішення, перебіг їх виконання;

4) особисту участь в обговоренні, ухваленні й організації виконання рішень Ради, її органів, а також доручень виборців;

5) головні проблеми, над розв'язанням яких працював депутат, перебіг виконання передвиборчої програми, виборчих обіцянок тощо;

6) інші важливі для життєдіяльності територіальної громади питання, а також питання, важливі на думку депутата.

3. Рада кожного року у першому кварталі затверджує графік звітування — визначає орієнтовні строки проведення звітів депутатів Ради перед виборцями.

4. Інформація про місце, час і спосіб організації звітування депутатів ради оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради, поширюється в медіа й іншими способами не пізніше ніж за 7 календарних днів до дня проведення відкритих зустрічей.

5. Письмові звіти депутатів про свою роботу оприлюднюються на офіційному вебсайті Ради й розміщуються в приміщенні Ради не пізніше ніж за 7 календарних днів до дня проведення відкритої зустрічі.

6. Депутати Ради звітують про свою роботу під час проведення відкритої зустрічі в спосіб, що дає виборцям змогу поставити запитання, висловити зауваження і внести пропозиції.

7. Звітування депутата Ради може проводитися в будь-який час на вимогу зборів виборців. Також депутат зобов'язаний прозвітувати про свою роботу в будь-який час на вимогу органу самоорганізації населення, що поширює свою діяльність на виборчий округ.

Стаття 35. Звітування старости

1. Староста один раз на рік звітує про свою роботу перед жителями старостинського округу.

2. Інформація про місце, час і спосіб організації звітування старост перед територіальною громадою оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради, поширюється в медіа й іншими способами не пізніше ніж за 7 календарних днів до дня проведення відкритої зустрічі.

3. Письмовий звіт оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради й розміщується в приміщенні Ради не пізніше ніж за 7 календарних днів до дня проведення відкритої зустрічі.

5. Заслуховування звіту старости перед жителями старостинського округу відбувається на відкритій зустрічі в спосіб, що дає жителям старостинського округу змогу поставити запитання, висловити зауваження і внести пропозиції.

6. Староста на вимогу не менш як третини депутатів у визначений Радою термін звітує про свою роботу.

7. Звітування старости перед Радою включає доповідь про його роботу за звітний період, реалізацію затверджених Радою документів з планування розвитку територіальної громади в частині, що стосується відповідного старостинського округу, і відповіді на запитання депутатів Ради.

Стаття 36. Інформування і звітування про діяльність юридичних осіб, що перебувають у власності територіальної громади

1. Юридичні особи, що перебувають у власності територіальної громади, інформують жителів про свою діяльність на офіційному вебсайті Ради й на своїх

вебсайтах (якщо вони створені) у порядку, передбаченому чинним законодавством України, а за можливості — у медіа, соціальних мережах і в інші способи.

2. Предметом інформування є господарська і фінансова діяльність, послуги, тарифи на них, квартальна, річна фінансова звітність, інша інформація, оприлюднення якої передбачено Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», цим Статутом і рішеннями Ради.

3. Порядок звітування про діяльність господарських товариств, що перебувають у власності територіальної громади (комунальних комерційних підприємств), і господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді, визначається чинним законодавством України, цим Статутом та окремим рішенням Ради.

4. Керівники господарських товариств, що перебувають у власності територіальної громади (комунальні комерційні підприємства) і господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді, щорічно до 1 квітня року, наступного за звітним, звітують перед споживачами їхніх послуг на відкритих зустрічах. Відкрита зустріч організовується і здійснюється в спосіб, який дає споживачам змогу поставити запитання, висловити зауваження і подати пропозиції.

5. Інформація про місце й час проведення відкритої зустрічі керівника господарського товариства, що перебуває у власності територіальної громади (комунального комерційного підприємства) і господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді, повідомляється споживачам їхніх послуг не пізніше ніж за 7 днів до дня звітування шляхом розміщення відповідної інформації на офіційному вебсайті Ради й на власному вебсайті товариства (якщо він створений).

6. Письмовий звіт керівника господарського товариства, що перебуває у власності територіальної громади (комунального комерційного підприємства) і господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді, попередньо оприлюднюється не пізніше ніж за 7 днів до дня проведення відкритої зустрічі на офіційному вебсайті Ради й на власному вебсайті товариства (якщо такий створений).

РОЗДІЛ VII. ОРГАНИ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 37. Органи самоорганізації населення

1. Щоб створити умови для участі жителів у вирішенні питань місцевого значення, задовольнити їхні соціальні, культурні, побутові й інші потреби через сприяння в наданні їм відповідних послуг, а також щоб уможливити участь жителів у реалізації соціально-економічного, культурного розвитку відповідної території територіальної громади й місцевих програм, у територіальній громаді можуть створюватися органи самоорганізації населення.

2. Органами самоорганізації населення є комітети: сільські, вуличні, будинковий інші органи самоорганізації населення.

3. Органи самоорганізації населення створюються за ініціативою жителів на підставі рішення Ради про надання дозволу на створення органу самоорганізації населення. З ініціативою про створення органу самоорганізації населення до Ради звертаються збори (конференція) жителів за місцем проживання, якщо в них брала участь (було представлено) щонайменше половина жителів відповідної території, які мають право голосу.

4. Брати участь у зборах (конференціях) жителів за місцем проживання з питань створення, діяльності або припинення органу самоорганізації населення, обирати й бути обраними до його складу можуть жителі, які на законних підставах проживають на відповідній частині території територіальної громади, досягли на день проведення зборів (конференції) вісімнадцятирічного віку й не визнані судом недієздатними.

5. Фінансовою основою діяльності органів самоорганізації населення, зареєстрованих як юридичні особи, є кошти бюджету територіальної громади, які передані їм Радою для здійснення повноважень, а також власні кошти, які формуються добровільними внесками фізичних і юридичних осіб та інших надходжень, не заборонених чинним законодавством України.

6. Матеріальною основою діяльності органів самоорганізації населення є власне майно і майно, передане їм Радою на праві узуфрукта комунального майна чи на іншому речовому праві на чуже майно, передбаченому чинним законодавством України.

Органи самоорганізації населення, зареєстровані як юридичні особи, можуть набувати права власності на майно, передане їм у власність чи набути у власність на підставах, не заборонених чинним законодавством України, мати речові права на чуже майно, а також користуватися майном чи управляти ним відповідно до укладених договорів.

7. Рада, її виконавчі органи й посадові особи сприяють створенню і діяльності органів самоорганізації населення на території територіальної громади.

Стаття 38. Територія діяльності органів самоорганізації населення

1. Орган самоорганізації населення створюється за територіальною ознакою.

2. Територія діяльності органу самоорганізації населення визначається рішенням Ради про надання дозволу на створення відповідного органу самоорганізації населення з урахуванням рішення зборів (конференції) жителів за місцем проживання.

3. Межі території діяльності органів самоорганізації населення визначаються так, щоби вони не перетиналися з межами території діяльності іншого органу самоорганізації населення того самого територіального рівня.

4. Органи самоорганізації населення різних територіальних рівнів, що діють на одній території, можуть під час реалізації своїх повноважень укладати між собою двосторонні або багатосторонні договори щодо узгодження своїх дій.

Стаття 39. Компетенції і функції органів самоорганізації населення

1. Під час надання дозволу на створення органу самоорганізації населення Рада наділяє його повноваженнями. Коли Рада ухвалює таке рішення, вона має врахувати рішення зборів (конференції) жителів за місцем проживання. Перелік повноважень, якими під час надання дозволу на створення може наділятися орган самоорганізації населення, визначає Рада в межах переліку, передбаченого чинним законодавством України. Рада передає органу самоорганізації населення відповідні кошти, а також матеріально-технічні й інші ресурси, необхідні для реалізації ним повноважень, а також контролює їх виконання.

2. Рада за власною ініціативою або за ініціативою органу самоорганізації населення та за згодою зборів (конференції) жителів на території його діяльності на підставі договору може наділяти орган самоорганізації населення іншими повноваженнями, які належать до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів Ради, з одночасною передачею органу самоорганізації населення додаткових коштів, а також матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для здійснення цих повноважень, контролює їх виконання.

3. Договір про наділення органу самоорганізації населення повноваженнями, які належать до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів Ради, затверджується рішеннями Ради і зборів (конференції) жителів за місцем проживання та підписується міським головою і керівником відповідного органу самоорганізації населення.

4. Орган самоорганізації населення може бути достроково позбавлений повноважень, які належать до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів Ради, у випадках і в порядку, визначених чинним законодавством України та договором про наділення органу самоорганізації населення такими повноваженнями.

Стаття 40. Строк повноважень органу самоорганізації населення і його персонального складу

1. Орган самоорганізації населення обирається терміном на строк повноважень відповідної ради, якщо інше не передбачено рішенням ради чи положенням про орган самоорганізації населення.

Стаття 41. Прозорість діяльності та підзвітність органу самоорганізації населення

1. Орган самоорганізації населення веде діяльність відкрито, інформує жителів про своє місцезнаходження, час роботи і прийом громадян.

2. Орган самоорганізації населення не рідше одного разу на рік звітує про свою діяльність на зборах (конференції) жителів за місцем проживання, які проживають на території діяльності органу самоорганізації населення.

3. Жителі території, на якій веде діяльність орган самоорганізації населення, мають право ознайомлюватися з його рішеннями й отримувати засвідчені секретарем цього органу копії рішень, що їх ухвалив орган самоорганізації населення.

4. У частині виконання повноважень, дотримання Положення про орган самоорганізації населення і використання переданих Радою коштів та майна орган самоорганізації населення підзвітний і підконтрольний Раді.

Стаття 42. Порядок утворення, діяльності та припинення органів самоорганізації населення

1. Порядок утворення, діяльності та припинення органів самоорганізації населення визначається Законом України «Про органи самоорганізації населення», іншими законами й нормативно-правовими актами, а також рішеннями Ради.

РОЗДІЛ VIII. ФОРМИ Й ПОРЯДОК УЧАСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ У ВИРІШЕННІ ПИТАНЬ МІСЦЕВОГО ЗНАЧЕННЯ

Стаття 43. Форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення

1. Формами участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення є:

- 1) місцевий референдум;
- 2) загальні збори (конференція) жителів;
- 3) місцева ініціатива;
- 4) громадські слухання;
- 5) публічні консультації;
- 6) участь жителів у консультативно-дорадчих органах, утворених при органі місцевого самоврядування;
- 7) участь жителів у наглядових радах юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади;
- 8) участь жителів у плануванні й розподілі коштів місцевого бюджету;
- 9) громадське оцінювання діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування;
- 10) інші форми участі, що не суперечать чинному законодавству України й передбачені рішеннями Ради.

2. Органи та посадові особи місцевого самоврядування можуть запроваджувати інші форми участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення, що не суперечать чинному законодавству України.

3. Участь жителів у вирішенні питань місцевого значення може здійснюватися безпосередньо й/або з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, якщо інше не передбачено чинним законодавством України.

4. Можливість використання жителями певної форми участі у вирішенні питань місцевого значення визначається Конституцією, законами України, цим Статутом і рішеннями Ради.

Стаття 44. Місцевий референдум

1. Організація і порядок проведення місцевого референдуму визначається виключно чинним законодавством України.

Стаття 45. Загальні збори (конференція) жителів

1. Загальні збори (конференція) жителів є формою участі жителів у вирішенні питань місцевого значення.

2. Загальні збори (конференція) жителів — це зібрання жителів усієї території територіальної громади або певної її частини (у межах міста, одного чи кількох районів у місті, села, селища, мікрорайону, кварталу, вулиці, майдану, площі, бульвару, проспекту, шосе, шляху, провулка, узвозу, проїзду, будинку) для обговорення проблем і ухвалення рішень з питань місцевого значення відповідно до території, на якій вони відбуваються.

3. Предметом загальних зборів (конференції) жителів можуть бути будь-які питання місцевого значення, віднесені до повноважень органів місцевого самоврядування.

4. Загальні збори (конференція) жителів можуть проводитися в змішаному форматі, який поєднує безпосередню участь (фізичну присутність учасників за місцем проведення загальних зборів (конференції) жителів) і дистанційну участь з використанням засобів відеоконференції (Zoom, Microsoft Teams, Google Meet тощо) поза межами приміщення.

5. Право голосу на загальних зборах (конференції) жителів мають жителі території, на якій вони проводяться, яким виповнилося 18 років.

6. Порядок ініціювання, організації, проведення загальних зборів (конференції) жителів визначається положенням про загальні збори (конференцію) жителів, що є невід'ємним додатком до цього Статуту (Додаток № 1).

7. Рада розглядає рішення загальних зборів (конференції) жителів на наступній черговій сесії з обов'язковим запрошенням осіб, уповноважених загальними зборами (конференцією) жителів, з правом на виступ.

Стаття 46. Місцева ініціатива

1. Місцева ініціатива — це форма участі жителів у вирішенні питань місцевого значення шляхом ініціювання розгляду Радою будь-якого питання, віднесеного до повноважень органів місцевого самоврядування. Це можливість для жителів самотійно внести проєкт рішення чи питання на розгляд сесії Ради.

2. Місцева ініціатива розглядається на наступній черговій сесії Ради з обов'язковим запрошенням членів ініціативної групи з правом на виступ. Рада розглядає місцеву ініціативу відповідно до регламенту Ради, що визначає порядок підготовки й розгляду питань порядку денного на сесії Ради.

3. Порядок ініціювання, організації збору підписів і внесення місцевої ініціативи на розгляд Ради визначається положенням про місцеві ініціативи, що є невіддільним додатком до цього Статуту (Додаток № 2).

Стаття 47. Громадські слухання

1. Жителі мають право проводити громадські слухання — зустрічатися для обговорення питань з депутатами міської Ради й посадовими особами місцевого самоврядування і заслуховувати зазначених осіб, порушувати питання та вносити пропозиції щодо вирішення питань місцевого значення.

2. Предметом громадських слухань можуть бути будь-які питання місцевого значення, віднесені до повноважень органів місцевого самоврядування.

3. Проведення громадських слухань є обов'язковим щодо:

- 1) прийняття і внесення змін до Статуту;
- 2) проєктів програмних документів (концепцій, нових програм, стратегій, планів), крім стратегічного плану розвитку територіальної громади та змін до нього;
- 3) проєкту бюджету місцевого самоврядування;
- 4) інших питань, визначених чинним законодавством України або Статутом.

4. Громадські слухання можуть проводитися в змішаному форматі, який поєднує безпосередню участь (фізичну присутність учасників за місцем проведення громадських слухань) і дистанційну участь з використанням засобів відеоконференції (Zoom, Microsoft Teams, Google Meet тощо) поза межами приміщення.

5. Пропозиції щодо вирішення питань місцевого значення, внесені за результатами громадських слухань, підлягають обов'язковому розгляду з ухваленням відповідного рішення органами і посадовими особами місцевого самоврядування, до компетенції яких належить порушене питання.

6. Розгляд Радою пропозицій, внесених за результатами громадських слухань, здійснюється відповідно до чинного законодавства України й регламенту Ради, що визначають порядок підготовки і розгляду питань порядку денного на сесії Ради. Протокол громадських слухань долучається до проєкту рішення Ради з питання, яке обговорювалося на громадських слуханнях, і надається для ознайомлення депутатам Ради.

7. Проводити громадські слухання в онлайн-форматі дозволяється лише у випадку неможливості їх проведення на відкритій зустрічі та відповідно до окремого порядку, визначеного рішенням Ради.

8. Порядок ініціювання, організації, проведення громадських слухань визначається положенням про громадські слухання, що є невіддільним додатком до цього Статуту (Додаток № 3).

Стаття 48. Звернення жителів та електронні петиції як особлива форма колективного звернення громадян

1. Порядок звернення жителів до органів і посадових осіб місцевого самоврядування, юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, визначається чинним законодавством України й рішеннями Ради.

2. Електронна петиція - це особлива форма колективного звернення громадян до органів місцевого самоврядування, що здійснюється через офіційний вебсайт Ради або вебсайт громадського об'єднання, на якому збираються підписи на підтримку електронної петиції, щодо будь-якого питання, віднесеного до повноважень органів місцевого самоврядування.

3. Електронна петиція розглядається з моменту збору на її підтримку не менше ніж 150 підписів громадян. Термін збору підписів не більше ніж 30 днів з дня оприлюднення петиції.

4. Електронна петиція, яка адресована Раді, розглядається Радою на наступній черговій сесії з обов'язковим запрошенням автора (ініціатора) петиції з правом на виступ. Розгляд електронної петиції здійснюється відповідно до чинного законодавства України, цього Статуту, регламенту Ради, що визначають порядок підготовки й розгляду питань порядку денного на сесії Ради. Електронна петиція з результатами голосування за неї долучається до супровідної документації проекту рішення Ради й надається для ознайомлення депутатам Ради.

5. Петиція, яка впродовж встановленого терміну набрала необхідну кількість голосів на свою підтримку, підлягає розгляду на найближчому засіданні міської ради (після розгляду у відповідних постійних комісіях ради) чи її виконавчого комітету. Якщо є необхідність, то відповідний виконавчий орган міської ради із залученням автора (ініціатора) петиції готує проект рішення або приймаються інші документи (розпорядження, доручення тощо) для вирішення піднятої петицією проблеми.

6. Порядок подання і розгляду електронних петицій до Ради та її виконавчих органів визначається чинним законодавством України, цим Статутом й окремим Положенням, яке приймається рішенням Ради.

Стаття 49. Публічні консультації

1. Жителі мають право брати участь у публічних консультаціях, які проводить Рада чи її виконавчі органи, шляхом внесення пропозицій щодо вирішення питань місцевого значення.

2. Публічна консультація — етап постановки проблеми, вирішення питання місцевого значення, під час якого Рада чи її виконавчі органи збирають, опрацьовують пропозиції заінтересованих сторін щодо предмета публічної консультації та оприлюднюють результати аналізу таких пропозицій.

3. Предмет публічної консультації — питання, що виникло в процесі здійснення місцевого самоврядування (зокрема на етапі постановки проблеми, обрання одного з альтернативних варіантів розв'язання проблеми, підготовки проекту акта), щодо якого Рада чи її виконавчі органи пропонують заінтересованим сторонам надати свої пропозиції під час публічних консультацій.

4. Взяти участь у публічних консультаціях і подати пропозиції можуть заінтересовані сторони, зокрема громадяни України, громадські об'єднання, професійні спілки і їх об'єднання, творчі спілки і їх об'єднання, благодійні й релігійні організації, асоціації органів місцевого самоврядування, органи

самоорганізації населення, непідприємницькі товариства, суб'єкти господарювання, їх об'єднання, організації роботодавців, їх об'єднання, саморегулювальні організації, на які вплине ухвалення рішення, інші особи, прав, свобод, інтересів чи обов'язків яких стосується рішення, а також інші особи, які виявили бажання взяти участь у публічних консультаціях.

5. Публічні консультації проводяться у формі: електронних консультацій, адресних консультацій, публічного обговорення.

6. Публічні консультації можуть проводитися одночасно в різних формах. Форму публічних консультацій, якщо інше не визначено чинним законодавством України і цим Статутом, обирає Рада та її виконавчі органи з урахуванням зручності для заінтересованих сторін часу, місця, формату, умов участі в консультаціях, ступеню впливу проблемного питання або проєкту акта.

7. Рада чи її виконавчий орган додатково до електронних консультацій проводить публічне обговорення, якщо обговорюваний проєкт нормативно-правового акта:

- 1) стосується делегування повноважень органів місцевого самоврядування;
- 2) передбачає надання пільг, переваг чи встановлення обмежень для окремих суб'єктів господарювання;
- 3) стосується стратегічного плану розвитку територіальної громади і змін до нього;
- 4) стосується символіки територіальної громади;
- 5) визначає критерії, відповідно до яких обов'язково утворюються наглядові ради в юридичних особах, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, й у господарських товариствах, у статутному капіталі яких більш як 50 відсотків акцій (часток) належать територіальній громаді.

За рішенням Ради чи виконавчого органу Ради можуть проводитися публічні обговорення і з інших питань.

9. Для публічних консультацій використовується офіційний вебсайт Ради, а також, за потреби, інші онлайн-сервіси, що визначені рішенням Ради.

10. Порядок організації, проведення і врахування результатів публічних консультацій Радою та її виконавчими органами визначається чинним законодавством України та положенням, що є невіддільним додатком до цього Статуту (Додаток 5).

Стаття 50. Участь жителів у консультативно-дорадчих органах, утворених при органах місцевого самоврядування

1. Жителі, інститути громадянського суспільства, які здійснюють свою діяльність на території територіальної громади, можуть входити до складу й/або брати участь у роботі консультативно-дорадчих органів (у разі їх утворення) при органах місцевого самоврядування з метою підготовки пропозицій щодо вдосконалення їхньої роботи, участі в розробленні проєктів актів, розв'язання інших питань, віднесених до повноважень зазначених органів.

2. До складу консультативно-дорадчих органів можуть входити посадові особи місцевого самоврядування і представники експертних середовищ,

наукових кіл, бізнесу, профільних громадських об'єднань, міжнародних організацій, медіа.

3. Засідання консультативно-дорадчих органів можуть проводитися в режимі відеоконференції.

4. За ініціативою жителів, інститутів громадянського суспільства, органи й посадові особи місцевого самоврядування створюють тематичні ради.

5. Завдання, склад та організація роботи консультативно-дорадчих органів при органах місцевого самоврядування визначається рішенням органу чи посадовою особою, при якому він утворений. Інформація щодо порядку денного, дати, місця та часу проведення засідання консультативно-дорадчого органу, а також рішення, прийняті за підсумками засідання, розміщуються на офіційному веб-сайті ради.

Стаття 51. Участь жителів у наглядових радах юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади

1. Жителі мають право брати участь у роботі наглядових рад юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, з метою забезпечення прозорості й ефективності їхньої роботи, здійснення контролю за ухваленням рішень щодо діяльності цих осіб, а у випадках, передбачених чинним законодавством України, брати участь в управлінні її діяльністю.

2. Порядок участі у відповідних наглядових радах визначається нормами відповідного чинного законодавства України й рішеннями Ради.

Стаття 52. Участь жителів у плануванні й розподілі коштів місцевого бюджету

1. Жителі мають право брати участь у плануванні й розподілі коштів місцевого бюджету шляхом внесення відповідних пропозицій. Органи місцевого самоврядування сприяють залученню жителів до процесу складання, розгляду, виконання місцевого бюджету і звітування про його виконання.

2. Форми й порядок внесення пропозицій жителями щодо планування і розподілу коштів місцевого бюджету визначаються рішенням Ради або Статутом територіальної громади.

3. Жителі можуть вносити пропозиції щодо планування і розподілу коштів місцевого бюджету безпосередньо й/або з використанням інформаційно-комунікаційних технологій у таких формах участі у вирішенні питань місцевого значення:

- 1) під час проведення громадських слухань;
- 2) у порядку місцевої ініціативи;
- 3) у формі електронної петиції;
- 4) на загальних зборах (конференції) жителів;
- 5) участь у роботі в консультаційно-дорадчих органах;
- 6) під час проведення публічних консультацій;
- 7) подання проєкту до громадського бюджету територіальної громади;
- 8) у межах бюджетного регламенту;
- 9) тощо.

4. Рада та її виконавчі органи беруть до уваги пропозиції жителів щодо планування і розподілу коштів місцевого бюджету.

5. Громадський бюджет територіальної громади (далі — громадський бюджет) є однією з форм участі жителів у розподілі коштів місцевого бюджету, метою якої є стимулювання громадської активності, сприяння розвитку місцевого самоврядування і реалізація ініціатив жителів. Громадський бюджет реалізується шляхом проведення конкурсу, який фінансується коштом місцевого бюджету. Під час конкурсу жителі готують і подають проекти, які спрямовані на покращення життя територіальної громади, а також голосують за них. Проекти жителів, що стали переможцями за результатами голосування, реалізують органи місцевого самоврядування спільно з авторами проектів.

Така форма участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення дає жителям змогу безпосередньо впливати на розподіл місцевого бюджету через ухвалення рішень щодо фінансування певних ініціатив територіальної громади.

Порядок проведення конкурсу визначається окремим Положенням, яке ухвалюється рішенням Ради.

6. Шкільний громадський бюджет є однією з форм участі жителів у розподілі коштів місцевого бюджету з метою створення додаткових умов для якісної неформальної освіти учнів закладів загальної середньої освіти, самореалізації і розвитку потенціалу учнівської молоді, їх участі в суспільному житті територіальної громади й розподілі коштів місцевого бюджету. Шкільний громадський бюджет реалізується шляхом проведення конкурсу на рівні закладів загальної середньої освіти, під час якого учні готують і подають проекти, спрямовані на покращення освітнього процесу й позашкільного часу на базі закладу освіти, а також голосують за них. Проекти-переможці реалізуються за участю їхніх авторів.

Порядок проведення шкільного громадського бюджету визначається окремим Положенням, яке ухвалюється рішенням Ради.

7. Механізми участі жителів у плануванні та розподілі коштів місцевого бюджету, включаючи громадський бюджет, розробляються з урахуванням принципу партнерства, що відповідає підходам Європейського Союзу до програмування регіонального розвитку та використання донорських коштів. Рада забезпечує представництво жителів різних населених пунктів, соціальних груп та заінтересованих сторін при формуванні пропозицій до бюджету та стратегічних проектів розвитку громади.

РОЗДІЛ IX. УЧАСТЬ МОЛОДІ В МІСЦЕВОМУ САМОВРЯДУВАННІ

Стаття 53. Участь молоді в місцевому самоврядуванні

1. Молодь - молоді особи - особи віком від 14 до 35 років включно, які є громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах.

2. Основними завданнями органів місцевого самоврядування в реалізації права молоді на участь у місцевому самоврядуванні є:

1) створення умов для залучення молоді до громадського, політичного, соціально-економічного, культурного життя територіальної громади, популяризація ролі й важливості участі молоді в процесі ухвалення рішень;

2) підтримка молоді в реалізації її соціально-економічного потенціалу, питань професійного розвитку, працевлаштування, задоволення освітніх, медичних, культурних та інших потреб;

3) формування громадянської, національної і культурної ідентичності української молоді;

4) сприяння інституційному розвитку молодіжних і дитячих громадських об'єднань, молодіжних центрів, посилення їхньої ролі в процесі соціалізації молоді;

5) розвиток молодіжної інфраструктури;

6) розвиток громадянської освіти дітей і молоді для всіх суспільних груп, зокрема осіб з інвалідністю.

3. Органи й посадові особи місцевого самоврядування визначають форми та порядок залучення молоді до вирішення питань місцевого значення.

4. Жителі, яким виповнилося 14 років, мають право ініціювати й долучатися до форм участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення, як-от місцева ініціатива, громадські слухання, публічні консультації, консультативно-дорадчий орган при органі місцевого самоврядування, електронні петиції і в інших формах участі, що не суперечать чинному законодавству України.

5. Участь молоді у вирішенні питань місцевого значення забезпечується залученням і розглядом їхніх пропозицій під час прийняття актів органів і посадових осіб місцевого самоврядування.

Органи місцевого самоврядування інформують молодь про результати розгляду порушеного ними питання або наданих пропозицій та отримує роз'яснення щодо можливості їх врахування.

6. Залучення молоді до вирішення питань місцевого значення здійснюється через такі форми, як молодіжні ради, студентське й учнівське самоврядування, залучення молоді до участі в плануванні та розподілі коштів бюджету територіальної громади, молодіжні центри й простори, шкільний громадський бюджет, проведення консультацій, залучення до реалізації проєктів, спрямованих на розвиток територіальної громади, тощо.

Стаття 54. Механізми участі молоді в місцевому самоврядуванні

1. Участь молоді в місцевому самоврядуванні забезпечується розглядом позиції молоді під час прийняття актів органами місцевого самоврядування, а також залученням молоді до реалізації ухвалених рішень.

2. Механізми й інструменти участі молоді в місцевому самоврядуванні:

- інформування про рішення та дії органів місцевого самоврядування, що стосуються молоді, шляхом оприлюднення відповідної інформації на офіційному вебсайті ради, через медіа, соціальні мережі й за допомогою інших доступних засобів і методів комунікації;

- проведення консультацій, зокрема електронних, іншими заінтересованими сторонами, проведення опитувань молоді тощо;
- налагодження діалогу з молоддю за допомогою підтримки молодіжних ініціатив, утворення молодіжних рад, призначення радників з питань молодіжної політики, проведення громадських слухань, публічних обговорень, створення робочих груп із залученням суб'єктів молодіжної роботи під час розгляду питань, що їх стосуються, і молодіжної політики;
- забезпечення представництва молоді в складі консультативно-дорадчих органів, що утворюються при органах місцевого самоврядування з питань, що їх стосуються, та молодіжної політики.

3. Міський голова може призначати радника з питань молоді на громадських чи інших засадах.

Стаття 55. Молодіжна рада

1. Молодіжна рада — це молодіжний консультативно-дорадчий орган, що може утворюватися при органах місцевого самоврядування задля залучення молоді до вирішення питань місцевого значення.

2. Орган, при якому утворюється молодіжна рада, затверджує положення про молодіжну раду і здійснює організаційно-методичне забезпечення її діяльності.

3. Молодіжна рада:

1) сприяє реалізації права молоді на участь у життєдіяльності територіальної громади;

2) надає органам і посадовим особам місцевого самоврядування пропозиції щодо організації консультацій з молоддю;

3) надає пропозиції, висновки, рекомендації щодо питань, що стосуються молоді, і вправі ініціювати розгляд цих питань органами місцевого самоврядування;

4) розробляє спільно з молодіжними, дитячими громадськими об'єднаннями й іншими суб'єктами, що здійснюють молодіжну роботу, пропозиції щодо пріоритетів розвитку у сфері молодіжної політики;

5) здійснює моніторинг і оцінку ефективності розвитку у сфері молодіжної політики;

6) бере участь у розробленні проєктів нормативно-правових актів, спрямованих на розвиток у сфері молодіжної політики;

7) вивчає стан виконання законів України, інших нормативно-правових актів, що стосуються молоді;

8) виконує інші завдання, визначені положенням про молодіжну раду.

4. Молодіжна рада діє на засадах добровільності, відкритості, прозорості та звітує перед громадськістю про свою діяльність відповідно до затвердженого Положення.

Стаття 56. Роль органів місцевого самоврядування у сфері молодіжної політики

1. Органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень:

1) розробляють і реалізують місцеву цільову програму щодо підтримки й розвитку молоді та молодіжної політики з урахуванням положень Національної молодіжної стратегії, місцевих потреб і запитів молоді, оцінюють ефективність їх реалізації;

2) передбачають у цільовій програмі щодо підтримки і розвитку молоді й молодіжної політики підготовку та підвищення кваліфікації молодіжних працівників;

3) забезпечують формування, оптимізацію і розвиток молодіжної інфраструктури;

4) сприяють створенню і діяльності молодіжних центрів, забезпечують діяльність молодіжних центрів комунальної форми власності, інших установ, що забезпечують соціальний захист, самореалізацію та розвиток потенціалу молоді;

5) сприяють у проведенні заходів на території громади установами та організаціями, що опікуються підготовкою і підвищенням кваліфікації молодіжних працівників, членів молодіжних та дитячих громадських об'єднань;

6) сприяють діяльності молодіжних і дитячих громадських об'єднань, інших суб'єктів молодіжної роботи;

7) сприяють створенню молодіжних рад, інших консультативно-дорадчих органів для забезпечення участі молоді в розвитку молодіжної політики, розв'язують інші питання, що стосуються молоді;

8) розробляють місцеві фінансово-кредитні механізми забезпечення економічної доступності житла для молодих сімей і молодих осіб;

9) можуть надавати гранти (фізичним особам, фізичним особам - підприємцям, юридичним особам, що здійснюють молодіжну роботу), ініціювати встановлення премій, стипендій, інших заохочувальних відзнак для відзначення, підтримки, самореалізації молоді та розвитку її потенціалу;

10) здійснюють інші повноваження, визначені чинним законодавством України.

2. Рада сприяє створенню можливостей для гідної праці молоді, зокрема через підтримку молодіжного підприємництва, програм стажувань, неформальної освіти та розвитку навичок, затребуваних на ринку праці.

Стаття 57. Молодіжні центри і простори

1. На території Володимирської міської територіальної громади створюються молодіжні центри й простори. Вони утворюються і діють з метою забезпечення рівного доступу молоді, зокрема з маломобільних груп населення, до послуг, що надаються молодіжними центрами, а також задля раціонального й ефективного використання ресурсів, впорядкування і розвитку мережі місцевих молодіжних центрів та просторів, загальної координації їхньої діяльності, розвитку й підтримки молодіжних ініціатив.

2. Молодіжні центри комунальної форми власності можуть утворюватися і діяти на базі закладів освіти, культури, спортивного профілю, охорони здоров'я, соціального захисту тощо.

3. Молодіжна робота здійснюється з урахуванням специфіки роботи закладу й може включати надання послуг з неформальної освіти, культурного розвитку, донесення до дітей і молоді інформації про необхідність збереження здоров'я, популяризації здорового способу життя, проведення активного та змістовного дозвілля, розвитку вуличних культур.

4. Молодіжні центри сприяють соціальному й індивідуальному розвитку дітей і молоді на засадах залучення до ухвалення рішень та інтеграції в життя територіальної громади, забезпечують розвиток громадянської та неформальної освіти, запроваджують інші форми змістовного дозвілля дітей і молоді, здійснюють методичне та інформаційне забезпечення діяльності молодіжних та дитячих громадських об'єднань й інших суб'єктів молодіжної роботи.

5. Порядок функціонування молодіжного простору визначається власником (балансоутримувачем, розпорядником) будівель, споруд, інших приміщень чи земельних ділянок, на базі яких організовано молодіжний простір, і відповідно до прийнятих стандартів роботи молодіжних просторів.

Стаття 58. Підтримка обдарованої молоді

1. Обдарованій молоді органи місцевого самоврядування надають всебічну підтримку з метою реалізації соціально значущих проєктів у соціальній і гуманітарній сферах у порядку, визначеному чинним законодавством України. А також сприяє організації державних і регіональних та проведенню місцевих конкурсів, виставок, фестивалів, концертів, наукових конференцій тощо, щоб виявити, підтримати й поширити творчі досягнення молоді.

2. Органи місцевого самоврядування можуть встановлювати для молоді спеціальні гранти, стипендії тощо та запроваджувати стажування в органах місцевого самоврядування.

РОЗДІЛ X. ЗАСАДИ ВІДКРИТОСТІ ТА ПРОЗОРОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ І ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПОРЯДОК ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ

Стаття 59. Засадничі положення відкритості та прозорості діяльності органів і посадових осіб місцевого самоврядування

1. Відображена або задокументована на будь-яких носіях інформація, що перебуває у володінні органів і посадових осіб місцевого самоврядування, є відкритою, крім випадків, встановлених чинним законодавством України.

2. Право на доступ до цієї інформації гарантується обов'язками органів місцевого самоврядування:

1) надавати за запитом й оприлюднювати інформацію, крім випадків, встановлених чинним законодавством України;

2) визначати виконавчий орган або посадових осіб, які організовують у встановленому порядку доступ до публічної інформації, якою володіють органи місцевого самоврядування;

3) максимально спростити процедуру подання запиту й отримання інформації;

4) забезпечувати доступ до пленарних засідань Ради, засідань постійних комісій Ради й виконавчого комітету Ради, крім випадків, передбачених чинним законодавством України;

5) визначати спеціальні місця для роботи запитувачів з документами чи їх копіями, а також надавати право запитувачам робити виписки з них, фотографувати, копіювати, сканувати їх, записувати на будь-які носії інформації тощо;

6) надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати й регулярно оновлювати її на єдиному державному вебпорталі відкритих даних і на офіційному вебсайті Ради згідно з вимогами чинного законодавства України;

7) вести облік документів і запитів на інформацію;

8) виконувати інші обов'язки, передбачені Законом України «Про доступ до публічної інформації», Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами й підзаконними актами, цим Статутом та іншими рішеннями Ради.

3. Обмеження доступу до публічної інформації, зокрема до пленарних засідань Ради, її постійних комісій, виконавчого комітету Ради, здійснюється виключно з метою захисту таємної, конфіденційної і/або службової інформації в порядку, передбаченому статтею 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

4. Обмеженню доступу підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений. Порядок роботи посадових осіб з документами, що містять конфіденційну та службову інформацію визначається рішеннями Ради.

5. Якщо в запиті на інформацію є прохання надати інформацію у формі, що забезпечує доступність її сприйняття для маломобільних запитувачів, така інформація надається згідно з вимогами, передбаченими чинним законодавством України і цим Статутом.

6. Жителі можуть здійснювати громадський контроль за дотриманням прав на доступ до інформації шляхом проведення громадського оцінювання в порядку, передбаченому чинним законодавством України і цим Статутом чи в інший спосіб, що не суперечить вимогам чинного законодавства України.

Стаття 60. Професійний розвиток посадових осіб місцевого самоврядування

1. Посадові особи місцевого самоврядування територіальної громади зобов'язані постійно підвищувати рівень своєї професійної компетентності з метою якісного виконання службових повноважень.

2. Орган місцевого самоврядування забезпечує умови для професійного навчання, стажування, участі у тренінгах, програмах підвищення кваліфікації та інших формах навчання.

3. Професійний розвиток посадових осіб здійснюється з урахуванням потреб громади, вимог чинного законодавства України та завдань, пов'язаних із євроінтеграційними процесами.

4. Органи місцевого самоврядування сприяють участі посадових осіб у навчальних програмах, спрямованих на впровадження сучасних управлінських практик, інструментів участі, цифрових рішень та стандартів належного врядування.

Стаття 61. Відкритість і прозорість пленарних засідань Ради, засідань постійних комісій і виконавчого комітету Ради

1. Пленарні засідання ради, засідання постійних комісій і виконавчого комітету Ради проводяться відкрито із забезпеченням права кожного бути присутнім на них, крім випадків, передбачених чинним законодавством України. Рада й виконавчий комітет Ради забезпечують фізичну безбар'єрність приміщення, у якому відбуваються такі засідання.

2. Рада, постійні комісії і виконавчий комітет Ради своєчасно оприлюднюють інформацію про графік своїх засідань, плани роботи, а також час, дату, місце, проект порядку денного і проекти рішень, що розглядатимуться на кожному засіданні.

3. Рішення про скликання сесії Ради, засідання виконавчого комітету оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради й іншими способами не пізніше як за 10 днів до сесії / засідання, а у виняткових випадках — не пізніше як за день до сесії / засідання із зазначенням часу скликання, місця проведення і питань, які передбачається внести на розгляд Ради / виконавчого комітету Ради (проекту порядку денного).

4. З метою захисту таємної, конфіденційної чи службової інформації, що розглядатиметься під час засідання, Рада, постійна комісія чи виконавчий комітет Ради може ухвалити процедурне рішення про обмеження доступу до розгляду питання порядку денного, що містить таку інформацію.

5. У разі ухвалення рішення про обмеження доступу до розгляду питання порядку денного, що містить інформацію з обмеженим доступом, у залі засідань можуть бути присутні тільки депутати Ради й посадові особи місцевого самоврядування, які, згідно з рішеннями Ради, що визначають порядок роботи з конфіденційною чи службовою інформацією, попереджені про настання юридичної відповідальності за розголошення інформації з обмеженим доступом.

6. Рада, постійна комісія, виконавчий комітет Ради може розглянути проект рішення, який містить таємну, службову чи конфіденційну інформацію, не обмежуючи доступ до розгляду питання порядку денного, якщо є змога уникнути розголошення інформації з обмеженим доступом.

7. Особи, присутні на пленарному засіданні Ради, засіданні постійних комісій чи виконавчого комітету Ради, мають право здійснювати звукозапис,

кіно-, фото- і відеозйомку в спосіб, що не заважає проведенню засідань, окрім розгляду проєктів рішень, що містять інформацію з обмеженим доступом.

8. Пленарні засідання Ради, засідання постійних комісій чи виконавчого комітету Ради, до розгляду питань порядку денного яких не обмежено доступ у порядку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті, транслюються онлайн у режимі реального часу, посилання на цю трансляцію розміщується на офіційному вебсайті Ради. Зокрема, забезпечується можливість бачити й чути перебіг засідання (транслюється відео- й аудіоряд). За можливості також забезпечується переклад на українську жестову мову.

9. Пленарні засідання Ради, засідання постійних комісій чи виконавчого комітету Ради підлягають відеофіксації з подальшим зберіганням відеозапису засідання (відео- й аудіоряду). Відеозаписи засідань оприлюднюються в частині, що транслюється відповідно до чинного законодавства України, невідкладно після закінчення засідання, але не пізніше наступного дня після проведення засідання, на офіційному вебсайті Ради чи в інший спосіб із забезпеченням відкритого доступу до перегляду відеозапису. Інформація про те, де розміщені відеозаписи, з відповідним посиланням вказується на офіційному вебсайті Ради.

10. Протоколи пленарних засідань Ради, засідань постійних комісій чи виконавчого комітету Ради є відкритими й оприлюднюються на офіційному вебсайті Ради невідкладно, але не пізніше ніж за 5 робочих днів з дня підписання, а також надаються на запит відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

11. Порядок доступу до засідань визначається чинним законодавством України, цим Статутом і регламентами Ради та її виконавчого комітету.

Стаття 62. Загальні вимоги до функціонування офіційного вебсайту Ради

1. Публічна інформація, що відповідно до чинного законодавства України і цього Статуту підлягає обов'язковому оприлюдненню органами місцевого самоврядування територіальної громади, розміщується на офіційному вебсайті Ради, що має назву: «Офіційний вебсайт Володимирської міської ради» і розташований за адресою: <https://volodymyrrada.gov.ua> .

2. Інформація на офіційному вебсайті Ради в мережі Інтернет розміщується українською мовою, а також може дублюватися офіційними мовами Ради Європи.

3. Функціонування офіційного вебсайту Ради передбачає технічну можливість користувачам мережі Інтернет у будь-який час доби переглядати, поширювати, копіювати (зберігати) і роздруковувати інформацію, що на ньому є, а також забезпечує зручний пошук. Зокрема, номери телефонів, адреси електронних пошт та інша контактна інформація розміщується у форматі, що дозволяє її копіювання для подальшого вставляння в текстові поля.

4. Офіційний вебсайт Ради через спеціалізовані платформи надають жителям можливість брати участь у публічних консультаціях, звертатися з електронними петиціями або ставити під ними підпис, подавати електронні

звернення, запити на інформацію, голосувати за проекти, подані в межах громадського бюджету тощо.

4. Інформація оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради із зазначенням дати її оприлюднення і оновлення та зберігається на ньому безстроково.

5. У разі поширення публічної інформації через медіа, оголошення, соціальні мережі чи інші способи масового поширення з метою створення можливості для її верифікації в тексті надається посилання на розділ (-и) офіційного вебсайту Ради, де розміщена відповідна інформація.

6. Офіційний вебсайт Ради має бути вебдоступним, тобто адаптованим до потреб осіб з інвалідністю й інших маломобільних користувачів, зокрема осіб з обмеженнями повсякденного функціонування, і використовувати форми, що забезпечують доступність її сприйняття, серед іншого із застосуванням методу спрощеної мови та викладення у форматі легкого читання, згідно з вимогами, передбаченими чинним законодавством України і цим Статутом.

Стаття 63. Інформація, що розміщується на офіційному вебсайті Ради

На офіційному вебсайті Ради обов'язково оприлюднюється інформація відповідно до ЗУ "Про доступ до публічної інформації".

А також інша інформація, порядок обов'язкового оприлюднення якої встановлений чинним законодавством України, Статутом чи рішеннями органів і посадових осіб місцевого самоврядування.

Стаття 64. Особливості оприлюднення проєктів актів та актів органів і посадових осіб місцевого самоврядування, висновків і рекомендацій постійних комісій на офіційному вебсайті Ради

1. Проекти рішень Ради, проекти рішень виконавчого комітету Ради оприлюднюються на офіційному вебсайті Ради/веб-модулі системи електронного голосування не пізніше ніж за 10 робочих днів до дати їх розгляду з метою їх прийняття, крім випадків виникнення надзвичайних ситуацій та інших невідкладних випадків, передбачених чинним законодавством України, коли такі проекти актів оприлюднюються негайно після їх підготовки.

2. Рішення Ради, рішення виконавчого комітету, розпорядження міського голови, висновки й рекомендації постійних комісій розміщуються на офіційному вебсайті Ради/веб-модулі системи електронного голосування невідкладно, але не пізніше ніж за 5 робочих днів з дня затвердження документа.

3. Проекти рішень Ради, проекти виконавчого комітету Ради оприлюднюються на офіційному вебсайті Ради/веб-модулі системи електронного голосування в текстовому форматі (що дозволяє копіювати текст і символи) й у повному обсязі (з усіма додатками) із зазначенням дати їх розміщення чи оновлення. Оприлюднення проєктів актів на офіційному вебсайті Ради/веб-модулі системи електронного голосування не позбавляє обов'язку виносити їх на публічні консультації у випадку, коли проведення таких консультацій є обов'язковим відповідно до вимог чинного законодавства України чи цього Статуту. Інформація про проєкт і всі оприлюднені документи

мають залишатися доступними на офіційному вебсайті і/веб-модулі системи електронного голосування після його ухвалення.

4. Рішення Ради, рішення виконавчого комітету Ради, розпорядження міського голови розміщуються:

1) із зазначенням реквізитів такого акту: коли й ким прийнято, його номер, дати оприлюднення і набрання чинності;

2) у текстовому форматі, що дозволяє копіювати текст і символи;

3) у повному обсязі (з усіма додатками);

4) з результатами відкритого поіменного голосування депутатів або членів виконавчого комітету;

5) хронологічно, за датами їх прийняття, з відображенням на сторінці останніх прийнятих актів;

5. Під час оприлюднення актів, які вносять зміни до раніше прийнятих актів, рекомендовано створювати активне гіперпосилання на первинний документ.

6. Якщо акти або проекти актів органів і посадових осіб місцевого самоврядування містять таємну, конфіденційну чи службову інформацію, їх оприлюднюють згідно з вимогами Закону України «Про доступ до публічної інформації» та в порядку, передбаченому рішеннями Ради.

7. В актах та проектах актів органів і посадових осіб місцевого самоврядування не може бути обмежено доступ до інформації про витрати чи інше розпорядження бюджетними коштами, володіння, користування чи розпорядження державним чи комунальним майном, зокрема про умови отримання цих коштів чи майна, прізвища, імена, по батькові фізичних осіб і найменування юридичних осіб, які отримують ці кошти або майно, а також до іншої інформації, обмеження доступу до якої заборонено чинним законодавством України.

РОЗДІЛ XI. ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Стаття 65. Організація життя територіальної громади на засадах сталого розвитку

1. Життя територіальної громади організовують органи й посадові особи місцевого самоврядування на засадах сталого розвитку відповідно до чинного законодавства України та цього Статуту.

2. Реалізація засад сталого розвитку територіальної громади здійснюють органи й посадові особи місцевого самоврядування, для чого вони приймають і виконують визначені цим Статутом і чинним законодавством України стратегічні документи з розвитку територіальної громади, а також контролюють виконання цих документів і встановлених ними цілей.

3. Діяльність щодо реалізації засад сталого розвитку спрямовується на реалізацію таких завдань:

1) збереження і відтворення довкілля, зведення до мінімуму людського впливу на нього, підвищення рівня адаптації до зміни клімату, захист,

збереження, відновлення і формування екосистем, водних ресурсів, водно-болотних угідь, природних оселищ та біорозмаїття;

2) забезпечення соціально, економічно, культурно й екологічно збалансованого розвитку населених пунктів територіальної громади;

3) створення повноцінного життєвого середовища для сучасного покоління з урахуванням інтересів наступних поколінь;

4) удосконалення соціальної, транспортної, комунікаційно-інформаційної, інженерної, екологічної інфраструктури з урахуванням принципів безбар'єрності;

5) своєчасне оповіщення про надзвичайні ситуації, ужиття заходів для зниження та регулювання ризиків природних і техногенних лих, систематичне технічне обслуговування й оновлення інфраструктури з урахуванням потреб осіб з різним рівнем комунікативних можливостей;

6) збереження і розвиток культурної та природної спадщини з залученням приватного сектора;

7) раціональне використання, відтворення і примноження місцевих матеріальних ресурсів, стале місцеве економічне зростання, створення робочих місць, розвиток туризму, рекреації, місцевої культури й виробництво місцевої продукції;

8) запровадження енергоефективних, екологічно чистих і дружніх до довкілля технологій у всіх сферах життєдіяльності територіальної громади;

9) згуртування жителів (представників різних суспільних груп), ухвалення рішень з їх максимальним залученням і підтримкою;

10) забезпечення безбар'єрності в громадських просторах, отримання публічної інформації і наданні публічних послуг;

11) забезпечення безбар'єрності й сталої мобільності з пріоритезацією засобів пересування за наведеним порядком: пішохідний рух, рух немеханічним і легким персональним транспортом, рух громадським транспортом, рух механічним транспортним засобом;

12) створення, озеленення і належне утримання відкритих, доступних, екологічно чистих, обладнаних територій загального користування;

13) забезпечення громадської безпеки й правопорядку в усіх сферах життя територіальної громади, безперешкодного доступу до громадських місць, громадських просторів, природних об'єктів і територій, лісів та водних об'єктів;

14) доступність публічних послуг для жителів (комунальні послуги, транспорт, освіта, охорона здоров'я, соціальний захист, адміністративні послуги).

Стаття 66. Стратегічні документи з розвитку територіальної громади

1. Стратегічні документи з розвитку територіальної громади є системою взаємопов'язаних документів, яка включає:

1) Стратегію розвитку територіальної громади;

2) містобудівну документацію;

3) інші документи з планування розвитку територіальної громади.

2. Звіт про виконання стратегічних документів щороку оприлюднюється на офіційному вебсайті Ради.

3. Затверджені стратегічні документи, строки яких виходять за межі терміну повноважень Ради відповідного скликання, зберігають чинність до закінчення їхніх строків і є обов'язковими до виконання для Ради всіх наступних скликань.

4. Розроблення стратегічних документів з розвитку територіальної громади відбувається із залученням громадськості у формах, визначених чинним законодавством України і Статутом, починаючи з етапу формування завдання на розроблення цих документів або внесення змін до них.

5. При розробленні та реалізації документів стратегічного планування громада враховує можливості залучення коштів Європейського Союзу, державних фондів регіонального розвитку, міжнародних фінансових організацій та інших донорів, забезпечуючи співфінансування проєктів, передбачення експлуатаційних витрат та сталість результатів.

6. Проєкти стратегічних документів з розвитку територіальної громади розміщуються на вебсайті Ради і проходять громадські слухання, результати яких оприлюднюються на офіційному вебсайті Ради та враховуються під час доопрацювання цих проєктів.

Стаття 67. Стратегія розвитку територіальної громади

1. Стратегія розвитку територіальної громади (далі — Стратегія) — це документ стратегічного планування державної регіональної політики, що визначає стратегічні й оперативні цілі та завдання для сталого розвитку територіальної громади, який розробляється з врахуванням строків та пріоритетів, що визначені Державною стратегією регіонального розвитку України та відповідними регіональними стратегіями розвитку та положень Закону України «Про засади державної регіональної політики».

2. План заходів з реалізації Стратегії розвитку територіальної громади — це документ реалізації державної регіональної політики, що визначає на середньостроковий період (3–4 роки) заходи, проєкти, місцеві програми розвитку відповідно до завдань, визначених у Стратегії, з визначенням відповідальних виконавців, строків виконання, обсягів і джерел фінансування й індикаторів результативності їх виконання.

3. Стратегія реалізується на основі плану заходів з її реалізації, що затверджуються Радою, і відображається в місцевих цільових програмах та місцевому бюджеті на відповідні роки.

4. Для забезпечення публічності і прозорості підготовки проєкту Стратегії та Плану заходів обов'язково виносяться на публічні консультації одночасно у двох формах: електронні консультації і публічне обговорення.

5. За секторальними напрямками Стратегія визначає концептуальні моделі організації надання публічних послуг відповідної сфери й довгострокові плани розбудови таких моделей.

6. Стратегія розробляється на термін не менше ніж сім років. Для секторальних напрямів у Стратегії та документах, розроблених на її виконання,

визначаються поточні (на рік), середньострокові (3-4 роки) та довгострокові (7-10 років) цілі.

7. Моніторинг та оцінка реалізації Стратегії здійснюються на постійній основі шляхом аналізу досягнення визначених індикаторів результативності. Результати моніторингу підлягають щорічному оприлюдненню.

Стаття 68. Реалізація завдань стратегічних документів з розвитку територіальної громади

1. Система заходів органів і посадових осіб місцевого самоврядування щодо реалізації завдань стратегічних документів з розвитку територіальної громади визначається в місцевих цільових програмах територіальної громади.

2. Виконання завдань, що вказані в стратегічних документах з розвитку територіальної громади, визначається в містобудівній документації територіальної громади.

3. Концептуальні рішення містобудівної документації (комплексний план просторового розвитку території територіальної громади, генеральний план населених пунктів (разом з планом зонування території), детальний план території, містобудівні умови й обмеження) розробляються на конкурсі, який проводиться на замовлення виконавчого органу Ради.

4. Проекти містобудівної документації територіальної громади (комплексний план просторового розвитку території територіальної громади, генеральні плани населених пунктів (разом з планом зонування території), детальний план території) підлягають громадському обговоренню з жителями згідно з Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності».

5. Місцеві цільові програми територіальної громади формуються на основі й відповідно до цілей і завдань, визначених у стратегічних документах з розвитку територіальної громади та містобудівної документації.

Стаття 69. Цифрова демократія і цифрове врядування

1. Для забезпечення безбар'єрності, сталого розвитку, сприятливих умов проживання, запровадження демократичних процедур і ефективного врядування в територіальній громаді органи й посадові особи місцевого самоврядування сприяють застосуванню інформаційно-комунікаційних технологій цифрової демократії та врядування.

2. Органи та посадові особи місцевого самоврядування використовують у своїй діяльності й/або прагнуть інтегрувати такі механізми цифрової демократії:

1) електронний запис на прийом до посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів Ради;

2) особистий прийом посадовими особами місцевого самоврядування в дистанційному форматі (з використанням вебдоступної платформи);

3) електронний документообіг;

4) електронні реєстри й бази відкритих даних територіальної громади, доступ до державних реєстрів і баз даних;

5) геоінформаційні системи: кадастрові карти, GIS-системи, інтерактивні карти проблем територіальної громади й інше;

6) платформи цифрової / електронної демократії для використання електронних петицій, електронного голосування / опитування, публічних консультацій, громадського бюджету, шкільного громадського бюджету й інших інструментів громадської участі;

7) чат-бот, мобільний додаток, для скарг на проблеми, що потребують оперативного розв'язання;

8) платформа відкритого бюджету територіальної громади для оприлюднення інформації про доходи й витрати місцевого бюджету в зручній формі для жителів;

9) єдина система реєстрації проєктів актів та актів органів і посадових осіб місцевого самоврядування;

10) онлайн-трансляції та архів відеозаписів засідань колегіальних органів місцевого самоврядування;

11) мобільні застосунки територіальної громади;

12) електронні черги в ЦНАПах, закладах дошкільної, загальної середньої освіти, закладах охорони здоров'я;

13) електронний портал місцевих послуг (реєстрація місця проживання, отримання довідок і дозволів);

14) електронні сервіси для бізнесу — отримання дозволів, погоджень, ліцензій тощо;

15) цифрові транспортні системи для контролю за рухом місцевого транспорту, електронних квитків у транспорті;

16) цифрова освіта: електронні щоденники, онлайн-платформи для навчання;

17) інші механізми цифрової демократії.

3. Участь жителів у вирішенні питань місцевого значення, що потребують особистої присутності, може здійснюватися зокрема з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Органи місцевого самоврядування сприяють можливості долучення жителів до таких заходів також дистанційно, у форматі відеоконференції на вебдоступній платформі. Особливості використання дистанційного формату для певних форм участі територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення, включно зі способом ідентифікації жителів, визначаються нормативно-правовим актом органу місцевого самоврядування.

Стаття 70. Порядок планування і розподілу місцевого бюджету

1. Рада під час планування і розподілу місцевого бюджету дотримується принципів справедливості, рівномірності й неупередженості в розподілі бюджетних коштів на загальносуспільні потреби територіальної громади та враховує необхідність забезпечення потреб усіх жителів, зокрема маломобільних та інших вразливих груп населення, і гідних умов їхнього проживання.

2. Щороку Рада збирає пропозиції жителів щодо планування і розподілу коштів місцевого бюджету й бере їх до уваги.

3. Для забезпечення справедливого планування та оптимального розподілу коштів між старостинськими округами й адміністративним центром

територіальної громади міський голова раз на рік ініціює, зокрема, проведення громадських слухань щодо проекту місцевого бюджету з метою гармонійного розвитку всієї території територіальної громади. Такі громадські слухання проводяться відповідно до положення про громадські слухання, визначені цим Статутом.

4. Для запровадження сталих процесів з планування і розподілу бюджетних коштів у територіальній громаді Рада окремим рішенням ухвалює бюджетний регламент. У такому випадку Рада розміщує бюджетний календар на кожен рік на офіційному вебсайті Ради з метою інформування громадськості про перебіг бюджетного процесу, завдяки чому жителі зможуть долучитися до розроблення бюджету на наступний рік.

5. Під час формування та розподілу бюджету територіальної громади рада враховує необхідність забезпечення співфінансування інфраструктурних, інноваційних, освітніх, соціальних та екологічних проєктів, що реалізуються за підтримки Європейського Союзу, міжнародних фінансових організацій та інших донорів, а також забезпечує прозорість та публічність відбору таких проєктів.

Стаття 71. Планування публічних інвестиційних проєктів

1. Публічні інвестиційні проєкти й програми публічних інвестицій плануються на місцевому рівні згідно з цілями й завданнями, визначеними у відповідних документах стратегічного планування.

2. Середньостроковий план пріоритетних публічних інвестицій територіальної громади:

1) розробляється виконавчими органами Ради на підставі пропозицій структурних підрозділів - секторальних органів відповідно до цілей і завдань документів стратегічного планування;

2) схвалюється місцевою інвестиційною радою;

3) затверджується виконавчим органом Ради одночасно зі схваленням прогнозу місцевого бюджету.

3. Положення про місцеву інвестиційну раду, її склад, порядок розроблення і моніторингу реалізації середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій територіальної громади затверджує виконавчий орган Ради.

4. На основі середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій територіальної громади формується Єдиний проєктний портфель публічних інвестицій територіальної громади, що схвалює місцева інвестиційна рада.

5. Єдиний проєктний портфель публічних інвестицій територіальної громади формується з використанням Єдиної інформаційної системи управління публічними інвестиційними проєктами у вигляді пріоритезованого переліку публічних інвестиційних проєктів і програм публічних інвестицій за результатами їх підготовки, оцінки, пріоритезації і відбору в порядку, встановленому чинним законодавством.

6. Розподіл коштів місцевого бюджету на підготовку й реалізацію публічних інвестиційних проєктів і програм публічних інвестицій здійснює місцева комісія з питань розподілу публічних інвестицій з урахуванням

результатів пріоритезації відповідних проєктів і програм, включених до єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій територіальної громади, і ступеня їхньої готовності до реалізації, який визначається Єдиною інформаційною системою управління публічними інвестиційними проєктами.

7. Положення про місцеву комісію з питань розподілу публічних інвестицій і її склад затверджує виконавчий орган Ради.

8. Виконавчий орган Ради розробляє середньостроковий план публічних інвестицій (включно із заходами щодо підготовки й реалізації публічних інвестиційних проєктів і програм публічних інвестицій) з урахуванням прогнозу місцевого бюджету, рішення про місцевий бюджет, середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій територіальної громади, єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій територіальної громади, прогнозних і програмних документів розвитку громади.

9. Під час планування публічних інвестицій ініціатори відповідних проєктів та виконавчі органи ради, як секторальні органи, враховують можливості фінансування або співфінансування проєктів за рахунок міжнародної технічної допомоги, програм регіонального розвитку, транскордонного співробітництва та інших інструментів підтримки, у тому числі тих, що ґрунтуються на практиках і стандартах Європейського Союзу.

Стаття 72. Публічні закупівлі Володимирської міської територіальної громади

1. Публічні закупівлі товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб територіальної громади здійснюються на засадах недискримінації учасників, рівного ставлення, прозорості, пропорційності, добросовісної конкуренції та ефективного використання бюджетних коштів.

2. Органи місцевого самоврядування забезпечують проведення закупівель із використанням електронної системи закупівель відповідно до чинного законодавства України, оприлюднення річних планів закупівель, оголошень, тендерної документації, рішень про визначення переможців, укладених договорів та звітів про їх виконання.

3. Рада забезпечує можливість громадського контролю за здійсненням публічних закупівель, зокрема шляхом відкритого доступу до інформації про закупівлі, використання відкритих даних, залучення громадськості та засобів масової інформації до моніторингу закупівель.

4. Договори про закупівлю, що укладаються за результатами публічних закупівель згідно із Законом України «Про публічні закупівлі», обов'язково повинні відповідати змісту тендерної пропозиції переможця та містити істотні умови.

Стаття 73. Охорона довкілля

1. Територіальна громада під час планування свого розвитку, здійснення будівництва, реконструкції об'єктів і надання дозволів на будівництво дотримується принципу найменшого негативного впливу на довкілля.

2. Органи місцевого самоврядування, а також жителі, мають організовувати суспільне і власне життя, максимально зберігаючи екосистеми, що склались на території територіальної громади.

3. Створення зелених насаджень на території територіальної громади, збереження довкілля, зокрема річок, озер, боліт, питних джерел, є пріоритетним для територіальної громади.

4. Розвиток виробництв на території громади базується на використанні низьковуглецевих технологій.

5. Діяльність органів місцевого самоврядування з охорони довкілля і розв'язання екологічних проблем територіальної громади спрямовується на його захист через підготовку й реалізацію місцевих екологічних програм з метою забезпечити сприятливі екологічні умови для проживання, праці й відпочинку людей, а також формування системи контролю за станом довкілля.

6. Рада затверджує місцеві екологічні програми задля покращення екологічного стану території територіальної громади, включає екологічні розділи до документів з планування її розвитку.

7. Рада і її виконавчі органи забезпечують реалізацію екологічної політики України й екологічних прав жителів у межах території громади, а також інформують жителів про стан довкілля через офіційний веб сайт Ради, дошки оголошень і в інші способи.

Стаття 74. Екологічна політика та оцінка впливу на довкілля

1. Територіальна громада реалізує місцеву екологічну політику на основі принципів сталого розвитку, запобігання шкоді та правила «забруднювач платить», враховуючи міжнародні екологічні стандарти задля збереження довкілля та забезпечення екологічної безпеки мешканців.

2. Документи державного планування, містобудівна документація, програми соціально-економічного розвитку та інші стратегічні документи, які розробляються та затверджуються радою, підлягають стратегічній екологічній оцінці у випадках, передбачених чинним законодавством України, із забезпеченням належної участі громадськості.

3. Планована діяльність, що може мати значний вплив на довкілля, здійснюється з дотриманням процедур оцінки впливу на довкілля, відповідно до чинного законодавства України, із забезпеченням відкритості інформації та участі жителів громади.

4. Рада та її виконавчі органи сприяють впровадженню місцевих програм у сферах управління відходами, охорони атмосферного повітря, водопостачання та водовідведення, озеленення, енергоефективності та адаптації до зміни клімату.

Стаття 75. Загальні засади планування територій загального користування та участь жителів у цьому процесі

1. Території загального користування створюються з метою забезпечення жителів можливостями для відпочинку, реалізації комунікативного потенціалу, задоволення соціальних і суспільних потреб, сталого й гармонійного розвитку територій.

До території загального користування належать:

1) парки (гідропарки, лугопарки, лісопарки, парки культури й відпочинку, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, спортивні, дитячі, історичні, національні, меморіальні й інші), рекреаційні зони, сади, сквери й майданчики;

2) пам'ятки культурної та історичної спадщини;

3) площі, вулиці, дороги, провулки, пішохідні й велосипедні доріжки;

4) пляжі;

5) кладовища;

6) інші території загального користування.

2. Територія загального користування створюється за такими принципами:

1) забезпечення безбар'єрності, доступності, безпечності, чистоти, естетичності, багатофункціональності й комфортності;

2) урахування потреб різних соціальних груп населення і заінтересованих осіб;

3) пріоритетність пішохідного руху;

4) результатом створення території загального користування має бути забезпечення реалізації його комунікативної, інтеграційної, суспільної та інших пов'язаних функцій;

5) залучення заінтересованих осіб до процесу планування територій загального користування на етапі підготовки завдань на проектування, конкурсу або затвердження обсягів робіт під час капітального ремонту територій загального користування шляхом проведення публічних консультацій;

6) передбачення можливості розміщення і ведення підприємницької діяльності у визначених проектом місцях із відповідною інфраструктурою;

7) забезпечення прозорості, відкритої, публічної і підзвітної роботи під час планування, ремонту, будівництва й реконструкції території загального користування, зокрема, оприлюднення всіх пов'язаних документів на офіційному вебсайті Ради.

3. Жителі мають право брати участь у плануванні територій загального користування через різні форми громадської участі й подання пропозицій чи зауважень. Порядок участі жителів у плануванні територій загального користування може визначатися окремим Положенням, яке приймається рішенням Ради.

Стаття 76. Транспорт та стійка мобільність

1. Рада формує та реалізує транспортну політику територіальної громади на засадах стійкої мобільності, пріоритету громадського транспорту, безпечного пішохідного та велосипедного руху, доступності транспортної інфраструктури для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. Громада сприяє розвитку сталої мобільності, включаючи безпечну пішохідну інфраструктуру, велосипедні маршрути та доступний громадський транспорт, з урахуванням міського та сільського характеру території, віддаленості від обласного центру та близькості до державного кордону.

2. Планування, будівництво, реконструкція та утримання вулично-дорожньої мережі, громадських просторів та інженерної інфраструктури

здійснюються з урахуванням вимог безпеки дорожнього руху, зниження негативного впливу на довкілля, розвитку безпечних маршрутів для пішоходів і велосипедистів. Під час розроблення місцевих програм у сфері дорожньої інфраструктури, пасажирських перевезень та безпеки дорожнього руху громада керується принципами, наближеними до практик Європейського Союзу щодо сталої міської та сільської мобільності, зокрема зменшення транспортних викидів, підвищення безпеки руху та доступності транспорту.

3. Організація пасажирських перевезень на території громади здійснюється на конкурсних та прозорих засадах, з урахуванням потреб жителів різних населених пунктів громади, а також принципів недискримінації та рівного доступу перевізників.

4. Органи місцевого самоврядування громади враховують потреби жителів у пересуванні між населеними пунктами громади, а також до найближчих міст, включно з учнями, людьми поважного віку, особами з інвалідністю та іншими маломобільними групами населення.

5. Рада може затверджувати локальні плани сталої міської (територіальної) мобільності, узгоджені з державними та регіональними документами транспортної та екологічної політики. Рада може розробляти та реалізовувати План сталої мобільності громади (або інші програмні документи), що включають комплекс заходів щодо розвитку доріг місцевого значення, облаштування безпечних переходів, під'їздів до закладів освіти, охорони здоров'я та місць роботи.

6.

Стаття 77. Розвиток транспортно-логістичної інфраструктури та інтеграція до TEN-T

1. Рада враховує пріоритети розвитку національної та транс'європейської транспортної мережі (TEN-T) під час підготовки стратегічних та містобудівних документів, а також при плануванні інфраструктурних проєктів.

2. Територіальна громада може ініціювати та брати участь у спільних з іншими громадами, областями, державними органами та міжнародними партнерами проєктах щодо розвитку дорожньої, залізничної, велосипедної та іншої транспортної інфраструктури, що має значення для транскордонної мобільності та логістики.

3. Рада сприяє створенню умов для розміщення на території громади логістичних об'єктів, складів, індустріальних парків та інших об'єктів, пов'язаних з мультимодальними транспортними коридорами, з дотриманням вимог екологічної безпеки та просторового планування.

Стаття 78. Охорона культурної спадщини й інших цінних об'єктів територіальної громади

1. Діяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування з охорони культурної спадщини спрямовується на захист об'єктів культурної спадщини через підготовку, затвердження та реалізацію цільових проєктів і програм з метою збереження об'єктів культурної спадщини, а також формування системи контролю за станом об'єктів культурної спадщини.

2. Фінансування заходів з охорони культурної спадщини територіальної громади здійснюється як коштом державного й місцевого бюджетів, так і коштом осіб, які набули право власності або отримали в користування пам'ятку (її частину), а також коштом благодійних внесків і пожертвувань та інших, не заборонених чинним законодавством України, джерел.

Стаття 79 Ветеранська політика

1. Органи й посадові особи місцевого самоврядування в межах здійснення своїх повноважень сприяють наданню підтримки й забезпеченню добробуту ветеранів війни, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, членів сімей осіб, які захоплені в полон або які набули статусу осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, постраждалих учасників Революції Гідності та членів сімей осіб, яким посмертно присвоєно звання Герой України (далі — ветеранів, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України).

2. З метою забезпечення гідного життя, шани й поваги в територіальній громаді до ветеранів, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України органи місцевого самоврядування:

- 1) забезпечують реалізацію державної ветеранської політики;
- 2) сприяють забезпеченню ветеранів, членів їхніх сімей, а також членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, медичними послугами відповідно до затверджених державних програм;
- 3) затверджують місцеві програми у сфері підтримки ветеранів і за згодою беруть участь у розробленні й виконанні державних і регіональних програм у цій сфері;
- 4) забезпечують можливість доступу ветеранів, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України до ветеранських просторів, центрів психологічної та фізкультурно-спортивної реабілітації в територіальних громадах;
- 5) здійснюють моніторинг потреб ветеранів, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України у визначеному ними порядку;
- 6) забезпечують пристосування житла до потреб ветеранів з інвалідністю в разі такої потреби в порядку, встановленому чинним законодавством України, і в межах наявних коштів;
- 7) беруть участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;
- 8) сприяють формуванню в територіальній громаді культури поваги, вдячності за службу, подвиг і жертвовність ветеранів;
- 9) організовують заходи із залучення ветеранів до формування української національної та громадянської ідентичності в територіальних громадах;
- 10) підтримують ветеранські громадські об'єднання;
- 11) здійснюють інші повноваження, визначені чинним законодавством України.

3. Взаємодія органів місцевого самоврядування з ветеранськими об'єднаннями, громадськими організаціями, благодійними фондами й іншими зацікавленими сторонами здійснюється через створення і роботу консультативно-дорадчих органів при органах та посадових особах місцевого самоврядування.

4. Питання, що стосуються ветеранів, членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, підлягають розгляду органами та посадовими особами місцевого самоврядування з урахуванням пропозицій представників ветеранських організацій.

Стаття 80. Розвиток волонтерської діяльності

1. Розвиток волонтерства збільшує соціальний капітал територіальної громади через самоорганізацію жителів, соціальну активність і включеність у розвиток територіальної громади.

2. Задля забезпечення стабільного розвитку волонтерства в територіальній громаді органи й посадові особи місцевого самоврядування сприяють:

1) популяризації і зростанню включеності жителів у волонтерську діяльність та активізацію їхньої залученості в суспільно значущі сфери життя територіальної громади;

2) залученню волонтерів до діяльності виконавчих органів Ради, юридичних осіб, що перебувають у комунальній власності територіальної громади, і виконанню місцевих цільових програм;

3) створенню сприятливих умов для розвитку волонтерства, підвищення рівня самоорганізації жителів;

4) інституційному розвитку організацій і установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів через проведення освітніх та інших заходів.

Стаття 81. Політика безбар'єрності та інклюзивності

1. Органи й посадові особи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень сприяють забезпеченню рівних прав і можливостей осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, формуванню безбар'єрного середовища та їх повноцінній участі у суспільному житті територіальної громади.

2. До маломобільних груп населення належать особи, які відчують труднощі при самостійному пересуванні, отриманні послуг або доступі до інформації, зокрема особи з інвалідністю, люди похилого віку, вагітні жінки, батьки з малолітніми дітьми, особи з тимчасовими порушеннями здоров'я та інші особи, які потребують створення умов доступності та безбар'єрності.

3. З метою формування безбар'єрного та інклюзивного середовища органи й посадові особи місцевого самоврядування:

- сприяють забезпеченню рівного доступу осіб з інвалідністю та маломобільних груп населення до об'єктів адміністративної, соціальної, освітньої, культурної, медичної, спортивної, транспортної та іншої інфраструктури громади;

- забезпечують у межах своїх повноважень дотримання принципів безбар'єрності, універсального дизайну та розумного пристосування під час планування, будівництва, реконструкції та благоустрою об'єктів;
 - сприяють доступності інформації, послуг та сервісів, що надаються органами місцевого самоврядування та комунальними установами;
 - залучають осіб з інвалідністю, представників маломобільних груп населення та їх громадські об'єднання до підготовки, реалізації та оцінки рішень органів місцевого самоврядування;
 - сприяють проведенню моніторингу доступності об'єктів, послуг та публічного простору;
 - враховують результати моніторингу доступності під час розроблення місцевих програм, планування заходів та формування місцевого бюджету;
 - сприяють формуванню у громаді культури поваги, недискримінації та рівного ставлення до осіб з інвалідністю та маломобільних груп населення;
 - здійснюють інші повноваження, передбачені законодавством України.
4. Взаємодія органів місцевого самоврядування з громадськими об'єднаннями людей з інвалідністю, іншими інститутами громадянського суспільства та заінтересованими сторонами може здійснюватися через консультативно-дорадчі органи, публічні консультації та інші форми участі жителів у місцевому самоврядуванні.
5. Будь-які форми дискримінації осіб з інвалідністю та маломобільних груп населення у територіальній громаді не допускаються.

Стаття 82. Політика підтримки та інтеграції внутрішньо переміщених осіб

1. Органи й посадові особи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень сприяють забезпеченню прав, інтеграції та участі внутрішньо переміщених осіб у суспільному житті територіальної громади.
2. З метою забезпечення належних умов для проживання, інтеграції та участі внутрішньо переміщених осіб у житті громади органи й посадові особи місцевого самоврядування:
 - сприяють забезпеченню внутрішньо переміщених осіб доступом до адміністративних, соціальних, освітніх, медичних, культурних та інших послуг;
 - забезпечують у межах своїх повноважень рівне ставлення та недопущення дискримінації внутрішньо переміщених осіб;
 - сприяють залученню внутрішньо переміщених осіб до процесів підготовки, реалізації та оцінки рішень органів місцевого самоврядування;
 - підтримують заходи, спрямовані на соціальну адаптацію, інтеграцію та розвиток соціальної згуртованості у громаді;
 - сприяють врахуванню потреб внутрішньо переміщених осіб під час розроблення місцевих програм, планування заходів та формування місцевого бюджету;
 - взаємодіють із громадськими об'єднаннями, благодійними організаціями, міжнародними організаціями та іншими заінтересованими сторонами у питаннях підтримки внутрішньо переміщених осіб;

- сприяють доступу внутрішньо переміщених осіб до інформації про можливості отримання послуг, участі у місцевому самоврядуванні та реалізації місцевих програм;

- здійснюють інші повноваження, передбачені законодавством України.

3. Взаємодія органів місцевого самоврядування з внутрішньо переміщеними особами та організаціями, що представляють їх інтереси, може здійснюватися через консультативно-дорадчі органи, публічні консультації та інші форми участі жителів у місцевому самоврядуванні.

4. Органи місцевого самоврядування сприяють формуванню у територіальній громаді атмосфери взаємоповаги, соціальної згуртованості та підтримки внутрішньо переміщених осіб.

Стаття 83. Утвердження української національної і громадянської ідентичності

1. До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності належить:

1) забезпечення реалізації державної політики у сфері утвердження української національної і громадянської ідентичності;

2) розроблення, затвердження й реалізація місцевої програми у сфері утвердження української національної і громадянської ідентичності;

3) забезпечення формування, оптимізації й розвитку інфраструктури з утвердження української національної і громадянської ідентичності;

4) сприяння створенню та діяльності закладів сфери утвердження української національної і громадянської ідентичності, забезпечення діяльності таких закладів, що належать до комунальної форми власності;

5) сприяння підготовці й підвищенню кваліфікації фахівців у сфері утвердження української національної і громадянської ідентичності;

6) сприяння реалізації проєктів у сфері утвердження української національної і громадянської ідентичності на території територіальної громади;

7) створення умов для залучення жителів до ухвалення рішень з питань утвердження української національної і громадянської ідентичності;

8) інші повноваження, визначені чинним законодавством України.

2. Рада та її виконавчі органи створюють та забезпечують роботу координаційної ради з питань утвердження української національної і громадянської ідентичності.

Стаття 84. Розвиток стійкості й соціальної згуртованості територіальної громади

1. Стійкість територіальної громади — це здатність своєчасно ідентифікувати загрози, виявляти вразливості й оцінювати ризики для безпеки функціонування територіальної громади, запобігати або мінімізувати їх негативні впливи, ефективно реагувати та швидко й повномасштабно відновлюватися після виникнення загроз або настання надзвичайних і кризових ситуацій усіх видів, включно з загрозами гібридного типу, але не обмежуючись ними.

2. Задля забезпечення стійкості територіальної громади органи та посадові особи місцевого самоврядування сприяють:

1) адаптації суспільних систем та інститутів до криз і різких змін середовища (ухвалення рішень, моделі й алгоритми взаємодії, протоколи реагування в суспільстві);

2) активізації і мобілізації громадян та інститутів для виконання різних гуманітарних, соціальних і безпекових завдань у співпраці;

3) формуванню й розвитку моделі співпраці між владою, бізнесом і громадянським суспільством, яка сприятиме підвищенню рівня міжсекторальної довіри і закладе можливості для адаптації, трансформації викликів і впровадження інноваційних підходів.

3. Соціальна згуртованість територіальної громади — це здатність реагувати на кризи на підставі спільних цінностей громади і спроможність впоратися з економічними, соціальними, політичними чи екологічними стресами (позитивними чи негативними) і впливати на них. Соціальна згуртованість є цінністю й одним із ключових чинників сталого розвитку, стійкості, безпеки, демократичного управління, привабливості, інтегрованості територіальної громади й підвищення якості життя її жителів.

4. Задля забезпечення соціальної згуртованості територіальної громади органи й посадові особи місцевого самоврядування сприяють:

1) розвитку комунікацій через формування доступної інфраструктури, електронних інструментів участі, поінформованості й компетенції жителів, наявності публічних консультацій і громадського контролю, практикам дорадчої демократії, зокрема проведенню громадських асамблей;

2) розвитку відчуття приналежності через формування в територіальній громаді розуміння цінностей залучення до процесів формування й ухвалення рішень шляхом консультацій, інформування, учасницьких практик;

3) розвитку громадянської солідарності через формування цінностей щодо довіри всередині територіальної громади для співпраці та реагування на виклики й ризики;

4) формуванню спільного образу майбутнього (спільної візії територіальної громади) — залучення жителів до формування спільного образу майбутнього територіальної громади та спільного бачення ідентичності територіальної громади;

5) розвитку соціального капіталу через ініціативи, що стимулюють міжособистісну довіру, співпрацю, відчуття причетності до життя територіальної громади.

Дії з розвитку соціальної згуртованості мають бути стратегічними, довготривалими й не обмежуватись разовими заходами.

За результатами моніторингу соціальної згуртованості органи й посадові особи місцевого самоврядування можуть оновлювати політики, програми, бюджети та механізми участі для урахування нових викликів і потреб.

Підходи до згуртованості повинні враховувати локальний контекст, ресурси, історію, склад територіальної громади й рівень залученості її жителів до спільного життя.

5. Органи місцевого самоврядування зобов'язані створювати умови для відкритого громадського діалогу, медіації, фасилітації та інших інструментів ненасильницького вирішення конфліктів.

Заходи з підвищення соціальної згуртованості мають подолати соціальну ізоляцію, міжгрупову напругу, стереотипи й упередження.

Органи місцевого самоврядування можуть запроваджувати постійні платформи для діалогу та співпраці задля посилення рівня стійкості й соціальної згуртованості своєї територіальної громади.

Стаття 85. Розвиток науки й освіти, охорони здоров'я, фізкультури і спорту, культури та мистецтва

1. Рада та її виконавчі органи забезпечують розвиток соціально-гуманітарної сфери життєдіяльності територіальної громади (науки й освіти, охорони здоров'я, фізкультури і спорту, культури та мистецтва тощо).

2. Основні напрями й пріоритети соціально-гуманітарного розвитку територіальної громади визначає Рада, коли розробляє рішення з планування розвитку територіальної громади.

Стаття 86. Застосування гендерно орієнтованого підходу під час планування розвитку територіальної громади

1. Під час розроблення нормативно-правових актів, зокрема документів стратегічного планування, проєкту бюджету територіальної громади на наступний рік, проєктів актів органів та посадових осіб місцевого самоврядування, може проводитися їх гендерно-правова експертиза.

2. Гендерно-правова експертиза передбачає аналіз проєктів актів Ради та її виконавчих органів, посадових осіб на відповідність принципу забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків.

3. Рада й виконавчі органи Ради, здійснюючи свої повноваження відповідно до Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» та іншого чинного законодавства України, забезпечує:

- 1) гармонізацію професійного й особистого життя жінок і чоловіків;
- 2) участь жителів у процесах ухвалення рішень і розподілу ресурсів незалежно від статі;
- 3) створення рівних умов для жінок і чоловіків у кар'єрному зростанні, професійному розвитку й у сфері підприємництва;
- 4) створення умов для відповідального батьківства й материнства та партнерського розподілу сімейних обов'язків;
- 5) зменшення (викорінення) домашнього й гендерно зумовленого насильства в усіх його проявах;
- 6) формування гармонійно розвиненої особистості без гендерних стереотипів та упереджень;
- 7) й інших можливостей, що передбачені чинним законодавством України.

4. Під час розроблення місцевих програм зайнятості, соціального захисту, освіти, молодіжної політики, підтримки ветеранів, осіб з інвалідністю, інших вразливих груп, а також при плануванні бюджету територіальної громади,

застосовується гендерно орієнтований підхід та принцип недискримінації, з урахуванням європейських стандартів рівності та соціальної інклюзії.

РОЗДІЛ XII. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Рада затверджує Статут і вносить зміни до нього.
2. Пропозиції щодо внесення змін і доповнень до Статуту мають право подавати на розгляд Ради міський голова, депутати Ради, виконавчий комітет Ради, старости й жителі в порядку внесення місцевої ініціативи.
3. Про підготовку проєкту рішення про внесення змін до Статуту повідомляється так: відповідна інформація розміщується на офіційному вебсайті Ради, а також на дошках оголошень, у медіа й у інший спосіб не пізніше як за один місяць до його розгляду.
4. Міський голова обов'язково виносить проєкт рішення про прийняття чи внесення змін до Статуту на громадські слухання.
5. Жителі можуть обговорювати проєкт рішення про затвердження чи внесення змін до Статуту, вносити до нього пропозиції чи виступити проти змін, використовуючи й інші форми участі жителів у вирішенні питань місцевого значення в порядку, визначеному цим Статутом.
6. Рішення про затвердження цього Статуту, текст Статуту і його додатки, а також рішення про внесення змін до Статуту оприлюднюються в порядку, встановленому чинним законодавством України. Статут і зміни до нього набирають чинності з дня їх офіційного оприлюднення.
7. Акти органів і посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади повинні бути приведені у відповідність до положень Статуту та відповідати йому.
8. Контроль за виконанням Статуту здійснює Рада і її виконавчі органи, міський голова та жителі.